

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГЕРОЇ УКРАЇНИ

Під знаком «Едельвейса»...

▶ СТОР. 6

Цікаві ідеї

Із вітром у волоссі,
назустріч
балтійському
сонцю...

▶ СТОР. 8

Ентузіасти

Здолає пішки
3000 кілометрів,
щоб підняти
на Говерлі
прапор на честь звитяжців

▶ СТОР. 9

№ 108 (8125)

СЕРЕДА, 31 ТРАВНЯ 2023 РОКУ

WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Законопроект про виплати військовим ухвалено в першому читанні

У фокусі розмови —
авіаційна коаліція

Президент України Володимир Зеленський обговорив з Прем'єр-міністром Нідерландів Марком Рютге створення авіаційної коаліції та посилення системи ППО. «Говорив із Прем'єр-міністром Нідерландів Марком Рютге. Поінформував про удари терористів. Подякував за готовність і далі допомагати нам захищати людей. Нідерланди — серед лідерів у допомозі для захисту від терору, для притягнення терористів до відповідальності», — резюмував переговори Глава держави. За словами В. Зеленського, вони «обговорили нашу оборонну взаємодію — нашу нову авіаційну коаліцію, коаліцію сучасних винищувачів, які створюємо. І створимо! Звичайно, обговорили і посилення нашої ППО».

Данія збільшить фонд підтримки нашої держави

Данія планує збільшити свої витрати на військову допомогу Україні на майже 2,6 млрд доларів в цьому і наступному роках. Про це днями заявила Прем'єр-міністр цієї країни Метте Фредеріксен. «Війна в Україні зараз перебуває у дуже критичному моменті, ситуація на полі бою дуже серйозна, і тому Україна потребує всілякої підтримки, яку вона може отримати», — вважає прем'єрка. Потреба в нових коштах виникла, тому що 70 відсотків фонду вже використано. Вдячність за таке рішення висловив Президент Володимир Зеленський. «Цей відчутний внесок іще більше посилить бойові можливості ЗСУ в короткостроковій і середньостроковій перспективі. Наша сила — в єдності!» — наголосив він.

▶ СТОР. 5

Під час саміту закриють повітряний простір

1 червня у Молдові відбудеться другий саміт Європейського політичного співтовариства. Як повідомило молдовське видання Newsmaker з посиланням на джерела в уряді, участь у саміті підтвердили майже всі з-поміж 47 лідерів європейських держав і євроінституцій. Зокрема, в Молдові очікують на Президента Франції Еммануеля Макрона, Канцлера Німеччини Олафа Шольца, прем'єр-міністрів Іспанії — Педро Санчеса, Великої Британії — Ріші Сунака, Італії — Джорджу Мелоні.

▶ СТОР. 5

Більше фото тут — www.golos.com.ua
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Під час виступу Начальника Генштабу ЗСУ Сергія Шаптала.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Пленарне засідання 30 травня
Верховна Рада розглянула напрацьований робочою групою законопроект щодо повернення виплат військовим «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо окремих питань, пов'язаних із

проходженням військової служби під час дії воєнного стану» (№ 9342) та альтернативний до нього «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо окремих питань правового захисту військовослужбовців» (№ 9342-1) авторства Дмитра Разумкова та інших парламентаріїв.

▶ СТОР. 2

ПОДІЇ

70 відсотків пошкоджених енергооб'єктів відновлено

Фахівці відновили майже 70 відсотків енергооб'єктів, які були пошкоджені внаслідок російських атак. Про це розповів голова правління НЕК «Укренерго» Володимир Кудрицький в одному з інтерв'ю. Він також зазначив, що це не означає, що вони працюють у тому стані, як до повномасштабного вторгнення, але система передачі електроенергії функціонує.

Варто зазначити, що через російське повномасштабне вторгнення енергосистема України втратила близько 40—50 відсотків потужностей. Щодо магістральної висковольтної мережі та об'єктів «Укренерго», то через обстріли майже 43 відсотки активів було пошкоджено. Загалом з жовтня 2022 року по березень 2023 року наша енергосистема пережила 15 ракетних та 18 дронівих атак. Росіяни випустили більш як 1200 ракет та дронів по енергетичних об'єктах, 250 «прильотів» зазнали саме підстанції «Укренерго». Тому у складному становищі через пошкодження всі великі тепло- і гідроелектростанції, а також підстанції «Укренерго», наголошує посадовець.

Молодь отримала спільний простір

У Дніпрі відкрили ресурсний центр, де працюватимуть молодіжні ради міста та з Луганщини, обладнано студію звукозапису, є техніка для журналістів, операторів і монтажерів.

У новому просторі зможуть навчатися: готувати відео-, аудіопродукти, подкасти, а також проводити заходи, брати участь у тренінгах, вебінарах.

Обладнати приміщення дала можливість грантова підтримка американського народу. 50 тисяч доларів отримано через Агентство США з міжнародного розвитку (USAID) в межах підтримки переміщених молодіжних рад Луганської області, що впроваджується у співпраці з громадською організацією «Світло культури».

Заступник керівника Молодіжного центру Дніпра Карен Агаджанян наголосив, що долучитися до команди і брати участь у створенні медіаконтенту та різних заходах може будь-хто з юні, **повідомляє наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**

КОРОТКО

■ На Полтавщині до 1 червня 443 сім'ї вимушених переселенців, у яких виховуються діти з інвалідністю, отримують разову грошову допомогу на загальну суму 1,77 млн грн. Її нададуть з нагоди Міжнародного дня захисту дітей за відповідною обласною програмою, **повідомляє наш власкор Василь НЕЙЖМАК.**

■ Діамантовою відзнакою світової ініціативи медиків ECO ANGELS нагороджено колектив Вінницької клінічної психоневрологічної лікарні імені академіка Ющенка. Нагороду вручено час дев'ятої конференції Європейської організації інсульту, що відбулася у німецькому Мюнхені, **повідомляє наш власкор Віктор СКРИПНИК.**

■ Уночі 29 травня на станціях столичного метро перебігали тривогу рекордна у травні кількість містян — понад дев'ять тисяч, із яких 1120 — діти. А під час денного обстрілу Києва у підземці перебували більш як 41 тисяча осіб. У КМДА просять врахувати, що на станціях досить прохолодно, тому до укриття варто брати з собою теплий одяг. Про це **повідомила Київська міська державна адміністрація.**

Законопроект про виплати військовим ухвалено в першому читанні

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Пленарне засідання
30 травня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Законопроект, підготовленим робочою групою, пропонується внести зміни до Закону «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», якими передбачено під час дії воєнного стану щомісячну виплату військовослужбовцям додаткової винагороди у розмірі до 100 тисяч гривень в порядку, розмірі та на умовах, встановлених Кабінетом Міністрів. Зокрема: військовослужбовцям строкової військової служби — 6 тисяч гривень; військовослужбовцям, які отримали травму (поранення, контузію, каліцтво) під час ведення бойових дій, та які зараховані у розпорядження відповідного командира під час тимчасової негідності до військової служби, встановленою військово-лікарською комісією — 6 тисяч гривень; курсантам вищих військових навчальних закладів, а також вищих навчальних закладів, які мають у

своєму складі військові інститути, факультети військової підготовки, кафедри військової підготовки — 2 350 гривень.

Крім того, цими змінами пропонується надати можливість військовослужбовцям під час дії воєнного стану використувати частину щорічної відпустки тривалістю 30 календарних днів із можливістю поділу на частини (на сьогодні — 10 календарних днів).

Внесенням змін до статті 22 Закону «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», статті 39 Закону «Про військовий обов'язок і військову службу» та статті 59 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України запроваджується обов'язкове направлення громадян України, призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, які раніше не служили в ЗСУ або інших військових формуваннях та правоохоронних органах, на курс базової військової підготовки та підготовку за військово-обліковою спеціальністю. А також встановлення обов'язку для командирів щодо недопущення залучення

до участі у веденні бойових дій військовослужбовців з числа призваних на військову службу за призовом під час мобілізації, які не пройшли курс базової військової підготовки.

Альтернативний документ (№ 9342-1) передбачав чітке закріплення розміру виплат для військових мінімум у 30 тисяч гривень. Водночас верхня межа мала залишатися на рівні 100 тисяч гривень.

Заслухавши доповіді щодо обох законопроектів та рішення профільного Комітету з питань нацбезпеки, оборони та розвідки, Верховна Рада 333 голосами підтримала в першому читанні основний законопроект № 9342. Водночас народні депутати скоротили до семи днів термін подачі поправок до нього.

В цілому 304 голосами ухвалено законопроект «Про внесення змін до Закону «Про військовий обов'язок і військову службу» (№ 9281). Цим законопроектом вносяться зміни, які передбачають зменшення призовного віку для громадян з 27 до 25 років.

На передньому плані Андрій Кличко.

Народні депутати заслухали доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини про стан додержання та захисту прав і свобод людини і громадянина в Україні у 2022 році та взяли її до відома.

Верховна Рада включила до порядку денного сесії та скоротила терміни внесення альтернативних законопроектів

щодо таких проектів: про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо уточнення положень про конкурсний відбір кандидатів на посаду судді Конституційного Суду України (№ 9322); про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення діяльності Антимонопольного комітету України (№ 9330); про внесення

зміни до розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону «Про освіту» щодо врегулювання окремих питань освітньої діяльності в умовах воєнного стану» (№ 9332).

Більше про ухвалені рішення читайте в наступному номері.

Олена ГОРБУНОВА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Верховна Рада наголошує на необхідності жорсткого і безкомпромисного подолання корупції в системі правосуддя

Пленарне засідання
29 травня

Народні депутати підтримали проект постанови про Заяву Верховної Ради України «Про необхідність жорсткого і безкомпромисного подолання проявів корупції в системі правосуддя» (№ 9331).

Голова Комітету Верховної Ради з питань правової політики Денис Маслов, який представив цей документ, наголосив, що саме в умовах війни особливо гостро відчувається питання справедливості та несправедливості, тож судова гілка влади мала б забезпечувати справедливість у суспільстві. «Українська держава пішла на безпрецедентні кроки у впровадженні судової реформи, тісно співпрацюючи з нашими міжнародними партнерами. Тому ми не можемо дозволити, щоб такі випадки, як стався у Верховному Суді, тягли нас до низу, ставали у нас на перешкоді», — сказав він, підкресливши, що уся суддівська спільнота має чітко розуміти: країна змінилася і продовжує змінюватися, тож ті, хто хоче чесно працювати, робитимуть це в нормальних умовах, а хто цього досі не розумів, будуть виключені з лав суддівського корпусу або за наявності підстав притягнуті до відповідальності.

«Цією заявою Верховна Рада України рішуче засуджує ганебний випадок, який стався у Верховному Суді, заявляє про абсолютну недопустимість випадків, коли керівник найви-

шого суду в системі судоустрою може бути задіяний у вчиненні корупційних діянь», — зазначив Д. Маслов, наголосивши на необхідності швидкого, ефективного та, що важливо, публічного розслідування цієї справи. Водночас голова комітету закликав Раду національної безпеки і оборони України розглянути факти проявів корупції та інших порушень закону представниками судової гілки влади з огляду на необхідність забезпечення національної безпеки та інтересів України.

Під час обговорення Голова Парламенту Руслан Стефанчук закликав Верховну Раду як єдиний законодавчий орган підтримати цю заяву. «Але я дуже хочу, щоб ця заява не стала просто заявою, а після неї повинна йти ціла низка рішень Верховної Ради України, спрямованих на підвищення якості правосуддя в державі та на повернення, мабуть, найважливішого, що є, — це довіри до суду», — наголосив він.

Проект постанови № 9331 підтримали 280 народних депутатів.

Також парламентарії 254 голосами схвалили проект постанови про Звернення Верховної Ради України до Міжпарламентської асамблеї православ'я та парламентів її держав-членів (№ 9262). За словами доповідача, народного депутата Богдана Яременка, члени Комітету з питань зовнішньої політики та міжпарламентського співробітництва розглянули питання про

участь Верховної Ради України в Міжпарламентській асамблеї православ'я на предмет відповідності національним інтересам нашої держави та рекомендували ухвалити цей документ. Метою цієї постанови є схвалення звернення та направлення його до парламентів і держав-членів МАП, а також ініціювання звернення Уряду України до Уряду Грецької Республіки з метою недопущення осіб, щодо яких запроваджені санкції Євросоюзу, до участі у 30-й ювілейній Генеральній асамблеї Міжпарламентської асамблеї православ'я, яка відбудеться у місті Халкідікі 29 червня — 3 липня цього року. Крім того, український уряд має розробити комунікаційну стратегію, спрямовану на протидію загрозам свободи совісті, віросповідання та інформування світової спільноти про дотримання міжнародних принципів релігійної свободи в Україні.

«Це звернення — не про церкви, не про релігію, не про віру. Це наше колективне рішення про те, що представники Верховної Ради України відмовляються не лише вести переговори, консультиватися, а й сидіти в одному приміщенні з тими представниками так званої думи так званої російської федерації, які голосували за те, щоб убивали наших дітей, за те, щоб руйнувалися наші міста, за те, щоб знищити Україну», — зазначив Б. Яременко.

Парламентарії підтримали за основу законопроект «Про за-

безпечення конституційних прав громадян на безпечне для життя і здоров'я довкілля» (№ 6004-д). За словами голови Комітету з питань екологічної політики та природокористування Олега Бондаренка, ця законодавча ініціатива забезпечить проведення довгоочікуваної та необхідної модернізації української промисловості і доведення її до європейських стандартів через впровадження найкращих доступних технологій та методів. До того ж така модернізація передбачена нашими міжнародними зобов'язаннями, зокрема, Угодою про асоціацію з ЄС. «Загальний строк переходу на найкращі доступні технології, передбачений законом для наявних об'єктів — 12 років з дати його прийняття. Це не відтермінування строків модернізації, а можливість поступового переходу на сучасні екологічно чисті «зелені» технології», — зазначив О. Бондаренко.

У першому читанні підтримано й законопроект про внесення змін до Закону «Про фінансові механізми стимулювання експортної діяльності» (щодо страхування інвестицій в Україні від воєнних ризиків, № 9015).

Народні депутати ухвалили в цілому проект закону про внесення змін до Закону «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» (щодо борців за незалежність України у ХХ столітті, № 8032). Пропоновані зміни передбачають виплату таким особам щомісячної надбавки до пен-

сії у розмірі 4200 гривень. А починаючи з 1 березня 2024 року ця сума щорічно індексуватиметься.

Також в цілому ухвалено законопроекти: про внесення змін до деяких законів України щодо унормування конкурсної процедури призначення керівників комунальних закладів культури та формування базової мережі закладів культури (№ 8216); про внесення змін до підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України щодо звільнення від оподаткування податком на додану вартість операцій з ввезення товарів для потреб виробництва та/або ремонту безпilotних систем (№ 9275); про внесення змін до розділу XXI «Прикінцеві та перехідні положення» Митного кодексу України щодо звільнення від оподаткування звільненим митом товарів для потреб виробництва та/або ремонту безпilotних систем (№ 9276).

Народні депутати схвалили проекти постанов: про деякі питання реалізації у 2023 році Постанови Верховної Ради України «Про Премію Верховної Ради України найкращим учасникам зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання, здобутих на основі повної загальної середньої освіти» (№ 9273) та про погодження рішення Кабінету Міністрів України про відпуск матеріальних цінностей з незнижуваного запасу державного матеріального резерву (№ 9143).

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Курсом до найкращих європейських практик

Попри повномасштабну війну Україна продовжує реформування законодавства задля запровадження найкращих європейських практик та наближення до стандартів Євросоюзу. Ми впевнено прямуємо до фінішної прямої наших європейських інтеграційних процесів курсом, зазначеним у Преамбулі української Конституції.

Про актуальні законодавчі ініціативи, які стосуються транспортної сфери, розповів заступник голови профільного Комітету Верховної Ради України Володимир Крейденко (на знімку в центрі).

— Передусім відзначив би нещодавнє прийняття за основу мого законопроекту № 7651, який надає повноваження Адміністрації судноплавства приймати рішення про припинення судноплавства на внутрішніх водних шляхах у випадку введення воєнного або надзвичайного стану в Україні чи в окремих її місцевостях, що, на жаль, є сьогодні актуальним. Наразі жоден орган у нашій державі не уповноважений встановлювати законну заборону щодо здійснення судноплавства у місцевостях, які є небезпечними через наближення до територій, на яких ведуться бойові дії або на яких запроваджено надзвичайний стан. Тож я дякую колегам — народним депутатам за підтримку цього законопроекту, — коментує діяльність Комітету Верховної Ради України з питань транспорту та інфраструктури народний обранець.

Також Володимир Крейденко зареєстрував законопроекти № 9066 а та № 9067, які мають комплексно вирішити питання безпеки на залізничному транспорті. Приміром, дуже актуально залишається проблема розукомплектування залізничної інфраструктури та вагонів. Це, певною мірою, ставить під загрозу безпеку руху поїздів. Так, наприклад, за даними операторів ринку, приблизно 25—30 відсотків парку вагонів щороку

заснають розукомплектування. Це, в свою чергу, спричиняє сходження поїздів із рейок, результатом чого можуть бути значні людські жертви та великі фінансові збитки. Зловмисники здебільшого викрадають деталі гальмівної системи вагонів, а також верхньої будови колії та рухомого складу, кабелі контактної мережі тощо. Як показує практика, більшість викрадених елементів інфраструктури і рухомого складу здають на металобрухт або перепродують у вигляді запчастин.

— Законодавчі зміни, які я запропонував, мають блокувати приймання на брухт елементів інфраструктури залізничного транспорту та унеможливають знищення або підробку ідентифікаційних номерів, деталей та інших вузлів залізничного рухомого складу, — упевнений народний депутат. — Вважаю, новачі значною мірою сприятимуть покращенню безпеки руху на залізничному транспорті.

Є в законодавчому портфелі Володимира Крейденка і документ щодо міжнародних перевезень (законопроект № 9145).

— Досі вітчизняним перевізникам, які здійснюють закордонні рейси, потрібно проходити обов'язковий технічний контроль транспортних засобів (ТЗ), а також проводити їх технічний огляд відповідно до міжнародних договорів України (для здійснення міжнародних перевезень). Фактично ці види контролю технічного стану транспортних засобів дублюють одне одного, а перевізники змушені сплачувати додаткові кошти за проходження кожного виду контролю, — пояснює Володимир Крейденко. — Відповідно до чинного законодавства, у разі несвоєчасного проходження обов'язкового технічного контролю, що підтверджується наявністю протоколу перевірки технічного стану ТЗ, перевізники несуть адміністративну відповідальність навіть у разі наявності в них документів, які підтверджують проходження перевірки придатності до експлуатації транспортного засобу відповідно до міжнародних договорів України.

Внесений на розгляд парламенту законопроект № 9145

спрямований на прирівнювання документів, що підтверджують проходження перевірки придатності до експлуатації транспортного засобу відповідно до міжнародних договорів України (ЄКМТ або МСТО), до протоколу перевірки технічного стану ТЗ, який підтверджує проходження обов'язкового технічного контролю транспортного засобу. Це зменшить фінансовий тиск на бізнес, адже скасує необхідність проходження перевізниками декількох однакових видів технічного контролю. Це особливо важливо в умовах воєнного стану, коли український бізнес, як і вся Україна, переживає важкі часи. Крім того, таке прирівнювання сертифікатів ЄКМТ або МСТО до внутрішньоукраїнських протоколів перевірки технічного стану транспортного засобу (ОТК) пришвидшить євроінтеграційні процеси у транспортній сфері України, — переконаний народний депутат.

Підготувала Ірина ШАТРОВА.

Фото надано прес-службою народного депутата.

Нікого не залишимо наодинці з бідою

Ці слова від першого заступника начальника Хмельницької ОВА Сергія Тюрін почули мешканці Черноострівської територіальної громади, де продовжують усувати наслідки здійсненого 13 травня потужного ворожого обстрілу.

— У людей все ще залишається чимало проблем, і тут на місці видно, кому і яка допомога потрібна з відновлення постраждалих осель. На одних будинках активно ведуться такі роботи, а для деяких об'єктів потрібна окрема будівельна експертиза, адже будинки зазнали різних пошкоджень. Обласна влада триматиме на особливому контролі відновлення об'єктів громади, — пообіцяв Сергій Тюрін.

Тепер там працює комісія щодо надання грошової компенсації від держави на відновлення пошкодженого майна. Отримати кошти можна буде через послугу «Відновлення», оформивши відповідну заявку у заступника Дія. Компенсація надходитиме по завершенню оцінки пошкодження.

Також є домовленості із міжнародними благодійними організаціями про надання допомоги для відновлення комунальної власності.

Сергій Тюрін уже провів координаційну зустріч

з міжнародними партнерами та донорами, де обговорили подальші кроки з відновлення пошкодженої інфраструктури Черноострівської та Хмельницької територіальних громад. До розмови долучились також представники Агенції регіонального розвитку Хмельницької області.

Закордонні друзі відзначили, що за час війни багато українців втратили свої домівки в регіо-

нах, в яких ведуться активні бойові дії. Хоча Хмельниччина розташована далеко від фронту, однак і вона піддається ворожим ракетним обстрілам. Руйнуються домівки, об'єкти критичної інфраструктури, і, на жаль, повністю завадити цьому поки що немає змоги.

Обласна влада активно працює над ліквідацією наслідків ракетних ударів. Її очільник ви-

словив подяку за згуртованість та співпрацю на всіх рівнях благодійним організаціям та всім, хто докладає зусиль, аби якнайшвидше відбудувати та відновити мирний побут мешканців краю.

Як повідомила директорка Агенції регіонального розвитку Хмельницької області Катерина Савчук, найперше завдання — узагальнити обсяги необхідних ресур-

сів допомоги. Учасникам зустрічі продемонстрували відповідну презентацію із підрахуваними збитками. Їх також ознайомили з тим, якої допомоги вже надано. Зокрема, у постраждалих населених пунктах було спрямовано будівельні матеріали: шифер, цвяхи, дерево, плівку, скло, волокнистоцементні листи, покрівельний профнастил і пиломатеріали, тенти, дошки, брезенти, будівельні набори. На місці працюють будівельні бригади, які відбудовують пошкоджені будинки. Водночас людям, майно яких потребує ремонту, виплачують матеріальну допомогу. Окремо працюють із сім'ями з числа пільгових категорій, які потребують капітального ремонту істотно зруйнованого житла.

Розмова в ОВА визначила пріоритетність подальших кроків, і організації, які будуть допомагати у відновленні житла та комунальних об'єктів, зможуть визначити для себе сферу та обсяги надання відповідної допомоги.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.
На знімку: перший заступник начальника Хмельницької ОВА Сергій Тюрін зустрівся з мешканцями Черноострівської громади, які відновлюють житло і комунальні об'єкти після ракетної атаки.

Фото Хмельницької ОВА.

АКТУАЛЬНО

Задля забезпечення країни достатньою кількістю безпілотних систем

Парламент проголосував за два надважливі законопроекти для фронту за основу та в цілому.

Ідеться про законопроект № 9275 про внесення змін до Податкового кодексу України щодо звільнення від оподаткування податком на додану вартість операцій із ввезення товарів для потреб виробництва та/або ремонту безпілотних систем та законопроект № 9276 про внесення змін до Митного кодексу України щодо звільнення від оподаткування ввізним митом товарів для потреб виробництва та/або ремонту безпілотних систем.

«В умовах військового вторгнення в Україну країна-агресора вкрай необхідними є посилення спроможності до захисту нашої країни, підвищення її обороноздатності, що насамперед передбачає оптимізацію процесів виробництва та постачання продукції воєнного та оборонного призначення, зокрема безпілотних систем», — прокоментував законодавчі зміни голова Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики Данило Гетманцев на своїй сторінці у Фейсбукі.

Важливо

Задля досягнення зазначеної мети законопроектом № 9275 пропонується до припинення або скасування воєнного стану, звільнити від оподаткування податком на додану вартість операцій із ввезення на митну територію України у митному режимі імпорту складові для безпілотних систем. Законопроект № 9276 пропонується тимчасово, на період дії воєнного стану в Україні, звільнення від оподаткування ввізним митом складових для безпілотних систем, які поміщуються у митний режим імпорту підприємствами для використання у власній виробничій діяльності з виробництва та/або ремонту безпілотних систем.

Народний депутат України від політичної партії «Голос» Ярослав Железняк — один з ініціаторів та співавторів названих законопроектів — додає, що проектами передбачається звільнення на час воєнного стану від ПДВ і мита ввезення складових (матеріали, вузли, агрегати устаткування та комплектуючі) БПЛА, що ввозяться підприємствами для власної виробничої діяльності з виробництва та ремонту БПЛА.

«Підприємство, яке ввезло такі складові, повинно звітувати про використання таких товарів. У разі нецільового використання таких ввезених товарів підприємство повинно буде доплатити митні платежі, від яких його було звільнено та сплатити пеню».

Прийняття законопроекту сприятиме належному забезпеченню безпілотними системами потреб Сил оборони України, — наголошує народні депутати.

Віктор БОНДАР.

Фото з відкритих джерел.

Митрополит Київський і всієї України Епіфаній 29 травня відвідав Черкаси та здійснив чин освячення новозбудованого Свято-Миколаївського храму. Предстоятель Православної церкви України взяв участь у вшануванні 100-річчя висвячення в сан єпископа святителя Луки, відомого хірурга, доктора медичних наук Валентина Войно-Ясенецького. Епіфаній вручив церковні нагороди захисникам Вітчизни, представникам влади, волонтерам, громадським діячам

Фото Суспільного.

▶ ПОЛТАВА:

Унікальний інклюзивний комплекс — для малечі й дорослих

У місті Решетилівці однойменної громади урочисто відкрили першу чергу реконструйованого спортивно-реабілітаційного комплексу «Колос», облаштованого для осіб з інвалідністю. Цей масштабний проект, який розпочали втілювати 2021 року, реалізовували за Надзвичайною кредитною програмою для відновлення України Європейського інвестиційного банку. Тож левова частку коштів — 930 тисяч євро — надійшла від згаданої міжнародної фінансової установи, еквівалент 220 тисяч євро виділили з обласного бюджету.

За ці гроші не лише оновили системи життєзабезпечення досить просторої споруди із залами для занять різними видами спорту та допоміжними приміщеннями, а й добудували додатковий, уже третій поверх. Тож тепер тут є й місця для проживання спортсменів. Та найголовніше, що ліфт, інші засоби й пристосування для безбар'єрного доступу зробили будівлю повністю інклюзивною.

За таких умов у ній надаватимуть комплексні реабілітаційні послуги дітям і дорослим із порушеннями зору, слуху, фізичного та ментального здоров'я й опорно-рухового апарату. Водночас готуватимуть спортсменів для паралімпійської та дефлімпійської збірних, учасників міжнародних і всеукраїнських ігор із пред-

ставництвом поранених і травмованих захисників нашої держави. Змагання, звісно, триватимуть і в цих стінах.

Одразу після коротких виступів та традиційного перерізання стрічки керівники області, представники міжнародних партнерів, об'єднань осіб з інвалідністю та громадськості оглянули споруду та відзначили її унікальність. Схожий інклюзивний комплекс був тільки в тимчасово окупованому рашистами Криму... А в одному з оновлених залів свою майстерність продемонстрували спортсмени-каратисти (на знімку).

Зрештою, повпреди обласної влади та міжнародних партнерських організацій запевнили присутніх у тому,

що розбудова цієї оази триватиме й надалі, а другою чергою стане будівництво стадіону.

Василь НЕЇЖМАК.

Фото зі сторінки Решетилівської міськради у Фейсбуці.

▶ ЧЕРНІВЦІ:

Навіть у війну місто має мати достойний вигляд

У цьому переконаний чернівецький міський голова Роман Клічук, який тримає на постійному контролі всі процеси і щотижня звітує перед громадою.

«На вулиці Олега Кошового замінили пульт увімкнення світла на новий, встановили нові опори та провели заміну дротів на кабельну лінію.

На Центральній площі та на відтинках вулиць впорядкували клумби.

Крім того, виділили понад 13 мільйонів гривень на капремонт фізкультурно-оздоровчого комплексу «Олімпія».

А ще відкрили інклюзивний дитячий майданчик на вулиці Котляревського. Водночас відвели ділянки для будівництва ще двох», — розповідає міський голова.

Ремонтують у місті також тротуари та дороги, на стадії завершення — капітальні ремонти на вулицях Олександра

Шербанюка та Ольги Гузар. Прибирають неоковирні реклами, впорядковують парки та сквери.

«Також ми виділили ділянки під будівництво школи та садка на вулиці Таджикиській. При центральній лікарні відкрили кабінет вторинної профілактики інсульту.

Ми дуже сподіваємося на туристичний та інвестиційний бум після війни, а тому нині робимо все, щоб бути готовими — відновлюємо та будуємо громадські простори, плануємо масштабні роботи з реконструкції площ. Прагнемо встановити неймовірну підсвітку для пам'ятки ЮНЕСКО.

Працюємо, аби про нас знали туристи з кожного куточка світу», — зазначає очільник міста.

Сергій СУЛИМА.

▶ ВІННИЦЯ:

Якість води в річці відповідає рівню «добре»

На сесії Вінницької міськради депутати заслухали звіт про збереження водних ресурсів, зокрема, про очищення Південного Бугу.

У Вінниці реалізують проект збереження головної водної артерії — річки Південний Буг і поліпшення в ній якості води: очищують дно від намулу, у деяких місцях його поглиблюють, відновлюють флору та фауну річки і прибережної зони, зміцнюють береги, наводять лад на її притоках. Роботи тривають третій рік поспіль. Для їхнього виконання місто придбало необхідні засоби, зокрема, земснаряди, баржі. Кошти виділяють із бюджету міської громади в межах Програми охорони довкілля.

Про санітарний стан та гідрологічний баланс Південного Бугу повідомив на сесії керівник департаменту економіки та інвестицій Вінницької міськради

Максим Мартьянов. За його інформацією, гідрохімічні показники інтегральної оцінки якості води в межах міста відповідають рівню другого класу — «добре». Результати паразитологічних та радіологічних досліджень води — в межах нормативних значень.

Як зазначив доповідач, міська влада розпочала роботу над створенням Концепції розвитку малих річок Вінниці, що є притоками головної водної артерії. Русла частини з них уже розчищено. Створено карти п'яти малих річок у межах проекту «Інтегрований розвиток міст» за фінансової підтримки німецької урядової компанії GIZ.

Варто зазначити, що Південний Буг є основним джерелом питної води для вінничан, протяжність річки в межах міста становить майже 14 кілометрів.

Віктор СКРИПНИК.

▶ ЖИТОМИР:

В Олевську влаштували благодійний марафон

210 тисяч гривень для ЗСУ зібрали під час благодійного марафону «Разом до Перемоги», що відбувся днями в Олевську. Добродійний захід влаштували одразу на кількох локаціях, де дітям та дорослим пропонували низку цікавих і корисних активностей. Водночас поруч розмістили скриньки для збору коштів та QR-коди для донатів онлайн.

На Соборній площі міста смаколиками, традиційними українськими стравами й сувенірами зустрічав гостей дійства масштабний благодійний ярмарок. Неповдалі розмістили виставку спеціалізованої техніки, яка викликала особливе захоплення в дітей. Ма-

ленькі олевчани із задоволенням вивчали сучасні пожежні та медичні автівки та різноманітне військове спорядження.

Для охочих випробувати свою силу й уміння облаштували спортивну зону, де вони могли зіграти в шахи і шашки чи позмагатися в армреслінгу. А

для юних городян створили містечко розваг із різноманітними майстер-класами, тренінгами з мінної безпеки та акцією «Долоньки бажань». Завершився благодійний марафон яскравим концертом.

За кошти, зібрані під час добродійного заходу, придбають автомобіль для українських захисників.

«Ваша підтримка — це не лише фінансова допомога, а й вияв єднання, віри та надії», — звернувся до всіх учасників марафону очільник громади Сергій Лищський.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.

Фото зі сторінки Олевської громади у Фейсбуці.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Атомники посилили захист

Миколаїв. Військовій частині Національної гвардії України, що охороняє Південноукраїнську АЕС, передали два пікапи. Сертифікати на автомобілі вручили голова первинної профспілкової організації ДП «НАЕК «Енергоатом» Олексій Лич і генеральний директор Південноукраїнської АЕС Ігор Полович.

Позашляховики марок Toyota та Nissan озброєні великокаліберними кулеметами, тепловізійними прицілами та іншими приладами. Автомобілі підсилять мобільні вогневі групи, що виявляють і знищують у повітряному просторі ворожі цілі. Загалом автомобілів буде чотири. Як зазначив командир військового підрозділу Олег Худолій: «За допомогою техніки, яку отримано, ми забезпечимо кругову оборону не лише Південноукраїнського енергокомплексу, а й прилеглих територій — міст Ожнюк-Українська, Вознесенська та Первомайська».

Олена ІВАШКО.

Кличко обіцяє не підвищувати ціни

Київ. Міська влада Києва не збирається підвищувати вартість проїзду в громадському транспорті столиці до кінця війни. На цьому наголосив міський голова Віталій Кличко, при цьому зазначивши, що собівартість проїзду насправді дорожча в кілька разів.

«Так, транспорт у нас додаточний. Бо собівартість проїзду в кілька разів вища за нинішню вартість. І місто виділяє багато грошей, аби підтримувати роботу транспортних підприємств», —

розповів Віталій Кличко в одному зі своїх інтерв'ю. Адже, за його словами, щоб перевезення були безпечними, треба ремонтувати транспорт, купувати новий рухомий склад тощо. Але розуміючи, як складно людям, ухвалено рішення не підвищувати поки що ціни на проїзд, зазначив він.

Вл. інф.

▶ ЦИФРА

3,85 млрд дол. — така сума збитків, завданих війною виробництву та доходам малих фермерів. Про це свідчать результати опитування Продовольчої та сільськогосподарської організації ООН. Майже 90% малих виробників продукції рослинництва повідомили про зниження доходів, причому понад 70% з них зафіксували значне або різке зниження — більш як 25%.

Вл. інф.

Повернути вкрадене дитинство

Львів. 1 червня, у Міжнародний день захисту дітей, у Львівському цирку відбудуться дві циркові вистави «Здійснити мрію — повернути вкрадене дитинство». Глядачами стануть 1600 дітей захисників і захисниць України з Львівської області, а артистами — вихованці циркових студій із Запоріжжя, Києва, Херсона, Чернігова, Бучі,

Ірпеня та Львівщини, інформує прес-служба Львівської ОВА.

Організатори заходу — благодійне товариство «Мій тато захищає Україну» та громадська організація «Яскрава країна». ОВА організовує доведення дітей-глядачів та харчування для учасників виступів. Вистави відбудуться в цирку, оскільки це сертифікований ДСНС заклад, який має бомбосховище.

Ірина ШАТРОВА.

Не лише сильні, а й красиві

Хмельницький. У Теофіполі започаткували курси краси для дружин військових. Заняття з мейкапу та косметології проводять у Гончаренко Центрі. Майстер-класи покликани допомогти жінкам позбутись стресу та знайти внутрішній ресурс під час війни.

Заняття організувала мати та дружина військового Людмила Цимбалюк зі своєю колегою візажистом і косметологом Тетяною Кушнірчук. Під їхнім керівництвом понад три десятки учасниць опанували навички правильного догляду за шкірою та отримали вміння наносити макіяж.

Як розповіла Людмила Цимбалюк, її чоловік і син — на фронті. Коли вони телефонують з позицій, жінка завжди намагається бути красивою, адже захисникам важливо бачити своїх жінок усміхненими. Це мотивує воїнів і підтримує бойовий дух. Тому й вирішили навчити жінок військових доглядати за собою, робити красивий макіяж і тішити своїх чоловіків навіть на відстані.

Ірина КОЗАК.

Під час саміту закриють повітряний простір

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

В якому форматі візьме участь у саміті Президент України Володимир Зеленський, наразі невідомо.

Захід відбудеться на території винного комплексу Castel Mimi, що за 40 кілометрів від Кишинева.

З огляду на питання безпеки з 1 до 2 червня Молдова закриє свій повітряний простір для цивільних літаків (за винятком літаків офіційних осіб), а також з 31 травня до 2 червня — для цивіль-

них безпілотників. Крім того, буде призупинено рух поїздів за деякими міжнародними маршрутами.

Правоохоронці також закликали громадян у цей період мати при собі посвідчення особи, а водіїв — унікати центральних вулиць столиці.

Європейська політична спільнота — ініціатива Президента Франції Еммануеля Макрона як ще один майданчик співпраці, що не є альтернативою розширення ЄС. Перший подібний саміт відбувся торік у Празі 6—7 жовтня.

Данія збільшить фонд підтримки нашої держави

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

До речі, в самій Данії теж змінили підхід до фінансування своєї обороноздатності, зважаючи на нові виклики. А саме, країна має намір збільшити витрати на оборону до понад 20 млрд доларів і прагне задовольнити вимогу НАТО щодо оборонних витрат на рівні двох відсотків ВВП до 2030-го.

Оголошуючи нову структуру оборонних витрат Данії до

2030 року, глава мініборони Троельс Лунд Поульсен заявив про нову «складну картину загроз, яка ставить нові вимоги до оборонної системи Данії і її суспільства».

«Загрози проти нас змінили характер», — сказав він, назвавши серед нових викликів енергетичну політику, дезінформацію, кібератаки і війну в Україні, **повідомляє «Європейська правда».**

Кому потрібен «великий вибух» на Балканах?

На півночі Косово не вщухають протести сербів проти намагання албанців, яких обрали мерами міст Звечан, Зубін-Поток та Лепосавич через бойкотування виборів косо-совськими сербами, пройти до своїх кабінетів у меріях.

Поліціантів та спецпризначенців біля барикад змінили бійці зі складу миротворчої місії КФОР. Вони намагалися розігнати протестувальників слезозогінним газом та світлошумовими гранатами, на що ті відповіли камінням, пляшками і «коктейлями молотова».

Командування КФОР повідомило про 25 солдатів, які дістали поранення під час спроб вгамувати найагресивніших учасників протестів. «Кілька військовослужбовців із складу італійського та угорського контингентів КФОР, які протидіяли крайнощам натовпу, зазнали неспровокованих нападів та отримали травматичні поранення з пелючками в очі та опіками вна-

слідок вибуху запалювальних пристроїв», — повідомило командування КФОР. І ще раз закликала ватажків етнічних сербів до мирного вирішення спірних питань.

У ситуацію змушені були втрутитися дипломати

зарубіжних країн, які акредитовані в Приштині. Посол США Джефф Ховенер зустрівся з президентом Косово Вьосою Османі, а потім разом із колегами з Франції, Італії, Німеччини та Великої Британії мали тривалу

розмову з прем'єр-міністром Альбіном Курті. Вони закликали керівників Косово вжити заходів, які знизять напругу.

Зарубіжні ЗМІ зазначають, що бензин у вогонь підливає міністр закордонних справ країни-

агресора сергій лавров. Він заявив, що в самому серці Європи незабаром буде «великий вибух», якщо умови протестувальників не виконають.

До речі, в Звечані на деяких автомобілях КФОР було намальовано путінський знак Z, який має уся бойова техніка російських загарбників.

Не сприяє зниженню напруження присутність великих сил сербської армії біля кордону з Косово, а також провокаційні заяви сербських офіційних осіб. Так, на залик НАТО терміново розпочати діалог між Белградом і Приштиною, а також на заповнення, що місія KFOR продовжуватиме виконувати свою роботу згідно з резолюцією ООН, Вучич заявив: мирна місія цим «захистає узурпаторів». Тобто новообраних мерів міст, де раніше серби відмовилися від роботи в косо-совських державних структурах, а потім і бойкотували місцеві вибори.

Ярослав СЕРГІЄНКО.
Скрін з відео Радіо Європи.

Москву атакували безпілотниками

30 травня мер москви сергей собянін у телеграм-каналі повідомив, що російську столицю атакували безпілотники. Він попросив москвичів зберігати спокій і користуватися тільки офіційною інформацією.

«Всі екстрені служби перебувають на місці пригод. Вони з'ясовують обставини того, що сталося. Наразі ніхто серйозно не постраждав. По медичну допомогу звернулося двоє осіб», — заспокоював градоначальник.

Губернатор московської області андрей воробйов повідомив, що на підльоті було збито кілька безпілотників. «Сьогодні вранці мешканці деяких районів московської області могли чути вибухи — це працює наша ППО. Прошу жителів зберігати спокій. Екстрені служби працюють. Інформуватимемо», — написав він у своєму телеграм-каналі.

За повідомлення телеграм-каналу Mash, уламки безпілотника впали на Ленінському проспекті, 92к. Довелося перекрити рух транспорту від вулиці

Удальцова до південного заходу столиці й евакуювати 300 осіб.

Як пише Ваза, вибухи було чути в Одинцово, Красногорську, в районі Нової Риги та Барвихи. Близько десятка безпілотників було збито в Підмосков'ї. Загалом участь в атаці на москву та московську область взяла 25 БПЛА, які летіли на низькій висоті, а деякі навіть зачепилися за дерева та дроти.

У місті зазнали пошкоджень і будинки на вулицях Профспілкової та Атласова. Ще кілька безпілотників збито на Рубльовці, елітному районі москви, та в Новій москві. Про вибухи повідомляли і в районі Внуковського аеродрому.

Після атаки дронів у російській столиці виникли перебої із стільниковою навігацією. Водії скаржилися на збої в системі GPS. За повідомленням телеграм-каналу Mash, для поліції було оголошено план «Тайфун» і збір всього особового складу, який залучали до ліквідації наслідків масової атаки безпілотників.

Чи не останнім на атаку безпілотників відреагувало міністерство оборони рф, яке повідомило, що по москві вдарили вісьмома безпілотниками. Три БПЛА були нейтралізовані засобами радіоелектронної боротьби, після чого вони втратили керування і відхилилися від намічених цілей, ще п'ять дронів збито зенітними комплексами «Панцир-С». «Усі безпілотники уражені», — браво відрепортувало відомство шойгу, в якому атаку на російську столицю назвали «тероризмом». «Вранці ківський режим здійснив терористичну атаку безпілотними літальними апаратами по об'єктах у москві», — заявило міністерство оборони рф.

Тим часом телеграм-канал Shot з посиланням на своє джерело повідомив, що москву атакували 32 безпілотники, з яких 19 були збиті на території московської області.

Як відреагували на ці події росіяни? «Війна прийшла прямо до москви, — вважає опозиціонерка Марина Овсяннікова. — Дрон мо-

же залетіти і в квартиру на Ленінському, і в будинок на Рубльовці. Сидіти на Патриках, вдаючи, що війна далеко, все не так однозначно і мене не стосується, більше не вийде. москвичі сьогодні на власній шкурі відчули, що відчувають кияни, які живуть під обстрілами вже понад рік». Громадська діячка Ельвіра Візарова із сарказмом запитує: «Все за планом «СВО» (спеціальної військової операції)? Погляньте, дрон UJ-22 Airborn пролітає 800 кілометрів. Спокійно пролітає над столицею».

Не менш цікаві коментарі під публікаціями про атаку на москву дронами: «Вони посягли вітер, а похнуть бурю», «Сподіваюсь, що наступного разу політ буде значно ефективнішим», «Двоєке враження: з одного боку, Україна давно вже мала відповідати на російські прильоти і вбивства, а з другого — у мене в москві дві внучки», «Путін — агент ЦРУ, який розвалює росію. Розківав армію, розвалив, розпродав».

Богдан КУШНІР.

Локомотив європейського зростання пригальмував

Які лишень видання не передрукували статтю агентства Bloomberg під заголовком «Двигун європейської економіки почав барахлитися». У ній йдеться про рецесію у ФРН.

«Німеччині загрожує тривала та повільна рецесія з наслідками для цілого Євросоюзу», — доходить висновку Bloomberg. Прогноз агентства щодо економічних перспектив першої економіки Європи

невтішний. На думку Bloomberg, ФРН упродовж тривалого часу була локомотивом європейського зростання, витягуючи регіон із однієї кризи за іншою. Але нині цьому може настати край.

Статистичне відомство ФРН підбило підсумки першого кварталу цього тижня: хоч влада очікувала нульового зростання, насправді економіка країни скоротилася на 0,3%. Осільки це спад другий

квартал поспіль, то динаміка відповідає визначенню рецесії.

Серед чинників того, що відбувається, Bloomberg називає «десятиріччя помилкової політики у сфері енергетики», повільний перехід до нових технологій та брак сильного лідера, котрий зміг би адаптувати німецьку економіку до нових умов. Як приклад цього наводяться слова глави хімічного гіганта BASF Марті-

на Брудермоллера: «Ми були наївні як суспільство, оскільки все здавалося стабільним. Насправді ж проблеми накопичувалися».

Утім, німецькі фахівці, незважаючи на першу рецесію у Німеччині з часів кризи 2008 року, вважають, що ховати економічного гіганта зарано. Канцлер Олаф Шольц заявив після оприлюднення даних про спад, що перспективи в країні «дуже хороші», а

недавнє пом'якшення регулювання у низці галузей дасть змогу активувати ринкові сили і «прийняти кинути виклики».

Та й за прогнозом Федерального банку, за підсумками другого кварталу німецька економіка повернеться до зростання, а аналітики зазначають, що триває збільшення приватних інвестицій та обсягів експорту.

Наталія ПИСАНЬКА.
Берлін.

Як закон про розслідування російського впливу може зашкодити опозиції?

Темою номер один політичної, і не тільки, дискусії в Польщі залишається підписаний главою держави (після подолання Сеймом вето Сенату) закон від 14 квітня 2023 року «Про Державну комісію з розслідування російських впливів на внутрішню безпеку Республіки Польща у 2007—2022 роках». До набрання ним чинності залишився один крок — публікація у «Віснику законів».

У законі сказано, що спеціальна комісія складатиметься з дев'яти членів, а її голову призначатиме прем'єр-міністр. Теоретично кожна парламентська група чи фракція має право запропонувати маршалкові Сейму свої кандидатури членів комісії. Проте представники опозиційних фракцій заявили, що не висуватимуть своїх кандидатів до цього, на їхню думку, «антиконституційного органу».

Спецкомісія наділена надзвичайними повноваженнями. Її члени, зокрема, отримають дуже широкий доступ до документів, у тому числі архівних, що містять інформацію з обмеженим доступом та комерційну таємницю, судових проваджень, інформації з оперативно-розшукової діяльності. Комісія може звільняти осіб, котрих вона викликає як свідків, від захищеної законом професійної таємниці адвокатів, журналістів і лікарів. Виняток становитиме лише таємниця сповіді — від якої вона не може звільнити священнослужителя.

Комісія може викликати будь-кого. Якщо хтось не з'явиться за викликом на засідання комісії вперше, йому загрожує штраф у розмірі до 20 000 злотих, натомість за повторну неявку — 50 000 злотих.

Спецкомісія навіть зможе «карати» за дії, які не були заборонені законодавством на момент їх вчинення. Так, вона може позбавити особу права обіймати будь-яку державну посаду на строк до 10 років. Водночас члени спеціальній звільняються від будь-якої відповідальності за свою діяльність, що здійснюватиметься ними в рамках виконання функцій у комісії.

У дискусії, не лише внутрішньопольському, закон уже «ходить» під назвою «Лекс Туск». Це з легкої руки опозиційних політиків, частини публіцистів та правників, які наголошують, що головним завданням спеціальній, яка з'явиться на його підставі, буде усунення з політичного поля напередодні цьогорічних виборів опозиційних політиків на чолі з Дональдом Туском. При цьому вони посилаються, зокрема на те, що такий аргумент, серед іншого, фігурував в об'єднанні цього закону ще на етапі проекту.

Натомість в панівній нині парламентсько-урядовій політичній силі «Право і справедливість» підкреслюють, що «джерелом права є закон, а в ньому про Д. Туска не сказано нічого», тож тим, «хто не мав жодних поганих намірів і не вчинив нічого, що мало б негативний вплив на польську політичну, економічну та енергетичну реальність, шляхом підтримки росії, немає чого боятися».

Прем'єр-міністр Матеуш Моравецький висловив сподівання, що «якомога більше країн та інституцій ЄС захочуть створити комісію з питань російського впливу на рівні ЄС», та задекларував свою активність з цього питання на Раді ЄС.

Тим часом у Держдепартаменті заявили про «стурбованість уряду США ухваленням польським урядом нового законодавства, яке може бути використане для втручання у вільні та чесні вибори в Польщі».

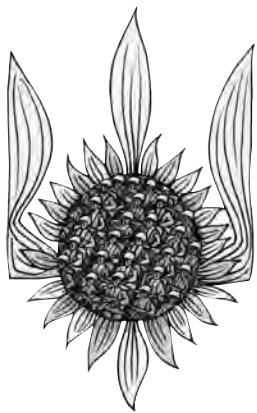
Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

На Буковині лісівники створили 149 рекреаційних місцин, якими можна скористатися під час риболовлі, збирання ягід, грибів. Це альтанки, столи з лавами, кам'яні мангали і місця для багаття. Також зводять дитячі майданчики та облаштовують мисливські будиночки, де є сауни та чани для відновлення сил. Більшість зон відпочинку розташовані вздовж доріг і доступні для відвідувачів, *інформує наш власкор Сергій Сулима*

Фото пресслужби Лісового офісу.

Під знаком «Едельвейса»...

ГЕРОЇ УКРАЇНИ

«Дуже сподіваюся, що навички «Едельвейсів» стануть у пригоді під час звільнення українського Криму», — каже Герой України Сергій Яндульський (на знімку).

Сергій Яндульський — командир мотопіхотного батальйону окремої гірсько-штурмової бригади «Едельвейс». Військовий народився у Рівному та прожив тут більшу частину свого життя до початку російської агресії на сході України.

Кореспонденти АрміяInform зустрілися з офіцером у його рідному місті під час його короткострокової відпустки у зв'язку з народженням доньки.

— Для мене, як і для більшості вояків, що проходили військову службу до 2014-го, війна почалася саме тоді, а не 24 лютого минулого року. Саме тому майже десять років я рідко бачу своїх дітей та родину, бо захист України, її суверенітету та територіальної цілісності забирає більшість мого часу, — розповідає офіцер. — Дуже важливо в умовах воєнного стану не тільки захищати державу зі зброєю в руках, а й зберегти та продовжити свій славетний рід. Ми живемо та воюємо заради майбутнього наших дітей, рідної землі та України. — За великим рахунком уся моя

служба — це війна. У 2014-му я був командиром взводу, наразі — командир батальйону.

Він один із тих офіцерів сучасного війська, хто не закінчував вищих військових навчальних закладів, але бажання захищати Україну і чимала мотивація зробили свою справу. Сергій свого часу, навчаючись за цивільною спеціальністю в університеті, закінчив кафедру військової підготовки та отримав звання офіцера запасу.

У 2010 році вступив до лав Збройних Сил України та розпочав свою військову кар'єру з посади командира взводу в одному з розвідувальних військових підрозділів.

— Хочу подякувати своєму першому командирі, який ще до початку російської агресії на сході України навчив мене всьому, що я знаю сьогодні. Цей досвід, знання та навички не раз допомагали вижити.

З того часу військово-службовець пройшов усі щаблі військової кар'єри: від командира взводу до командира батальйону. За участь у бойових діях на Київщині у 2022 році був нагороджений медаллю

«За військову службу України». Пізніше — орденом Богдана Хмельницького. Вже у березні цього року йому було присвоєно звання Героя України.

— Я свою військову службу не розділяю на до і після цієї чи іншої нагороди. Я намагаюся якісно виконувати свою роботу. Певен, що так повинен робити не тільки військовий, а й кожен громадянин нашої країни. Мої нагороди — це не моя особиста заслуга, а результат зусиль багатьох, тих, хто мужньо виконує бойові завдання, — каже звитяжець.

Як розповідає Сергій Яндульський, сьогодні він має за честь служити у складі гірсько-штурмової бригади «Едельвейс». До цього потужного і героїчного підрозділу він приєднався у 2017 році та пройшов з ним чимало випробувань.

За словами офіцера, йому довелося воювати з кадровими російськими військовими, ахматівцями, вій-

ськами так званих лнр, днр. Усі вони зазобовані істоти, які не варті називатися людьми. Найважливіше, що хочеться сказати: вони бояться нас, а тому потрібно тиснути на них, іти вперед та відвоювати своє. Їхня доля — це здаватися в полон та панічно бігти.

— Мій підрозділ боєздатний завдяки поєднанню людей з бойовим досвідом та тих, хто нещодавно поповнив лави ЗСУ. В

одних є навички, знання та досвід, в інших — бажання вчитися. Вони доповнюють одне одного в єдиній меті — перемогти. Я дуже сподіваюся, що наші вміння стануть нам у пригоді під час звільнення українського Криму, де ми зможемо продемонструвати все, на що здатні «Едельвейси».

Віктор ШУБЕЦ
(АрміяInform).

Рівне.
Фото надано автором.

Дмитро БЕРЛИМ: «На війні все просто і зрозуміло, а в тилу — клерки і писанина»

Із першого дня широкомасштабного вторгнення Дмитро Берлим (на знімку) у строю. Нині він у 32-й окремій механізованій бригаді, хоча до лютого 2022 року ніколи й не служив. А тоді одразу потрапив у розвідувально-вогневу групу 93-ї окремої механізованої бригади. Так опинився серед сміливців, котрі заходять у тил противника й перші приймають бій. Дмитро був на найгарячіших напрямках. Мисливець у мирному житті, він каже, що за вбиту косулю переживає більше, ніж за знищення загартників.

За що отримав свій орден «За мужність» та як його мало не розстріляв свій кулеметник — про це старший лейтенант Дмитро Берлим розповів «Голосу України».

«Я приїхав — мені дали кулемет. А я його навіть не бачив до цього. Зробив кілька черг у засніжене поле і став кулеметником (сміється). Тоді такі часи були. Показали, де росіяни, а де наші. Поставили завдання і — вперед. До цього і не воював ніде. Військова кафедра. Працював консультантом із продажу техніки», — Дмитро Берлим з усмішкою згадує, як прийшов до 93-ї бригади на самому початку широкомасштабного вторгнення.

24 лютого 2022 року Дмитро був у Дніпрі: «Коли все почалось, своїх відправив у село на батьківщину. А сам із волонтерами поїхав у Котельву, на Полтавщину, до 93-ї бригади. Військомати тоді евакуйовували, палили документи, в тероборону стояли черги кілометрові. Бригади самі могли призивати. У 93-й служив мій

давній друг, він мене й покликав. Я мисливець, часто полював у тих місцях, орієнтувався на місцевості чудово, вмів маскуватися, це дуже допомогло».

Старлей розмовляє в ніс, має хворий вигляд. «Таблеток наковтався, щоби збити температуру. У тилу організм розслабляється, почитають болячки вилазити. У боях не хворієш. Адреналін. Навіть спати не хочеться», — каже.

А повоювати Дмитру довелося: «Застав мало не всі найбільші компанії: Охтирка, Тростянець, звільняли Гусарівку, Балаклію, Ізюмський напрямок — Велика Комишуватка, Довгеньке. Із серпня — Донбас: Соледар, Бахмут. Ми постійно були на передовій і на найважчих ділянках».

Дмитро Берлим розповідає, що в 93-й бригаді став заступником командира окремої розвідувально-вогневої групи. «Це майже десяток бійців, — зауважує. — Ми підірвали мости, склади протигни-ка, заходили до них у самий тил. Добре пам'ятаю

одне з перших завдань — дводенний розвідувальний рейд до дороги Тростянець—Боромля. Снігу по пояс, кулемети, гранатомети БК — все на собі. Добре лилось до дороги, а там стоїть «Мста-С»: це така здорова самохідна гаубиця. Явно росіяни планували за нею повернутися. Ми її підірвали. Далі натрапили на танкову колону. Зважили, що таку кількість не подужаємо. Вирішили не чіпати. А тоді, десь за півгодини, йшла ще БМП-2. О! Ця вже була наша! Зупинили її з РПГ, підійшли ззаду і з АТ4 (шведський одноразовий ручний протитанковий гранатомет) — добили

під башту. Треба було швидко відходити. Вирішили повертатися ярами і не прогадали. На ту дорогу, якою ми прийшли, прилетів пакет градів».

«Згодом нас перекинули в Шебелинку на Харківщині, — продовжує Дмитро. — Тут наша піхота мала взяти село Байрак, а ми тримали трасу, щоб до русні не прийшла підмога. Підбили тоді Урал з мінометами, розстріляли Ниву з дагестанцями, машину з їхнім чи то комбатом чи замкомбата. Відійшли тоді без жодної втрати, а їх поклали дуже багато».

Чіпляюся за останні слова, запитую про від-

чуття після такого кривавого бою. Дмитро розуміє до чого веду, перебиває на півслові: «Тоді ми вже знали, що вони наробили в Бучі, в Ірпені. Це не люди — люди такого не роблять. Торік, наприкінці березня, ми звільняли село Гусарівка. Люди розповідали, що першого ж дня окупації всіх дорослих чоловіків зібрали разом. Полонину розстріляли. Решту вивезли, й досі їх немає. Дівчат гвалтували. Один п'ятий асвабдатель виліз на двоповерхівку і розстрілював усіх пішоходів. Просто так. Це були пацани років по 18—20. Строчковики». А потім додає: «Я мисливець, і більше переживав, коли вбив першу косулю. То справді було шкода».

Дмитро має орден «За мужність». Ось ця історія: «Поставили нам завдання провести через яр протитанкістів на трасу, щоби знищити російську колону. А тоді якраз проти нас воювала кантемірівська танкова дивізія. Наша група йшла попереду. Був Великдень. Дерева ще голі. Виходимо ми на галявину, а там — група росіян. Довелося злягати в яру. Із групи стали троє спускатися до нас. Вибору немає — поклали спочатку цих. Потім закидали гранатами решту. Відкрили вогонь. З'ясувалося, що таких відділень поблизу ще два. Зав'язався тяжкий бій. Біля мене був

«Сталевар», то йому просто в обличчя дві кулі прилетіло. Мого кулеметника контузило. Він від вибуху гранати сальто зробив. І командир наш наказав відходити. Кулеметник оклигав, став на повний зріст і почав по них гатити. Фактично, прикрив наш відхід. Спустилися в яр. Кулеметник за нами. Дивлюся: він ніжкий. Ледве тягне той кулемет. Стрічка розмоталась. Підхожу, починаю говорити, а він на мене наставляє кулемета. Кричу: «Сергій, паляниця!». Хлопці вчасно підбігли, повалили його, забрали зброю. Росіяни переслідували нас метрів двісті, а потім відстали — місцевості не знали. Тоді наші перехопили їхню розмову. З'ясувалося, ми спечназ поклали, який щойно прилетів. Згодом повернулися забрати тіло нашого «Сталеvara», а ті вирошки йому голову відрізали. Нічого не взяли, навіть документи залишили...».

Помічаю, що старлей протягом тривалої розмови жодного разу не закури. «Так я ніколи й не курив, — дивується. — Усі казали, що «в армії закуриш, там усі курять». Але це маячня. Тут просто не треба все близько до серця брати, бо може дах поїхати. Треба абстрагуватися».

Насамкінець запитую в Дмитра, що робитиме після Перемоги. «Думаю, контракт підписати, — розмірковує. — На війні все просто і зрозуміло. А в тилу — клерки, писанина... Ненавиджу писанину».

Андрій СМІЯН.
Фото надано автором.

Недописане життя Ярослава Палійчука

На пам'ять про загиблого художника його друзі видали книжку, а батьки переказали кошти до фонду «Повернись живим» і заасфальтували вулицю імені свого сина.

Безглуздість війни очевидна. Та найбільше давить біль за втраченими людьми. Кожен із захисників був фахівцем у якійсь галузі, робив важливі справи. Та заради оборони своєї країни від російського агресора став воїном, щоб насамперед виконати свій громадянський обов'язок. Одним із таких Героїв був художник-графіст Ярослав Палійчук, сапер 54-ї окремої механізованої бригади імені гетьмана Івана Мазепи.

«Тут може прилетіти будь-якої миті, — писав Ярослав у нотатках. — Фосфором ворог лупить безперервно, небо сві-

нечині. Рідні неймовірно важко переживають втрату. В Миколи та Оксани Палійчуків — дуже шанованої родини у Гвіздецькій тергромаді — є ще молодший син Андрій.

У пам'ять про старшого сина батьки Ярослава передали мільйон гривень благодійному фонду «Повернись живим» на потреби Збройних Сил. Іншу частину коштів, отриманих від держави, використали на друк книжки «Недописане життя Ярослава Палійчука». Тут — спогади вчителів та друзів митця, фото-репродукції його робіт, що нині є в поважних приватних колекціях по всьому світові.

«Пам'ятаю худорлявого студента, що вирізнявся поміж одногрупників толерантністю, умів об'єктивно поста-

Свої образи виконував на незагрунтованій поверхні олійними фарбами, які жорстким пензлем тонко розтирав на папері чи тканині. Це створювало фотографічний ефект і наближало роботи до реальності.

«Група, в якій навчався Ярослав Палійчук, була унікальною, — пригадує Оксана Липка, викладачка фахових дисциплін відділу графічного дизайну Косівського інституту. — Студенти доповнювали одне одного. Славко серед одногрупників був найсерйознішим та дуже відповідальним. Його роботи відзначалися високою якістю і художньо, і технічно. Ми проектували упакування, фірмові стилі, працювали над створенням ілюстрацій. В усіх роботах студента можна від-

Ярослав Палійчук.

дує: «Я був вражений, як на першому курсі він виконував рисунок зі скульптури «Сократ». Виходило точно й досконало, що я не повірив очам. Ми — студенти — казали, що він малює круто, як Леонардо Да Вінчі. Вирішили заробляти перші гроші в соцмережі, виконуючи портрети на замовлення олівець. Техніка «сухий пензель» на стику графіки та живопису, коли фарби на пензель береться зовсім трошечки і наноситься на фактурний папір, дає можливість створити дуже реалістичні портрети, і на них був попит. Роботи вражають фотографічною точністю та водночас дихають життям».

Однокурсник Родіон Кісельов зазначив, що Ярослав мав дивовижне поєднання відкритості та замкнутості. Насправді за образом стриманого хлопця ховався хоробрий Чоловік, який, не задумуючись, вчинив героїчно.

Перша вчителька Ярослава Ганна Довганюк згадує свого учня як доброго зразкового сина та щирого патріота.

Під час його похорону сотні людей на колі-

нах із запаленими лампадками провели бійця в останню путь.

«Була думка створити на кладовищі Алею Слави та й там поховати нашого Героя, — каже селищний голова Михайло Дяків. — Однак батьки не хотіли її започатковувати: мовляв, нехай усі наші захисники повертаються живими. Натомість частину коштів вирішили витратити на ремонт вулиці Ярослава Палійчука в селі Малий Гвіздець. Як ще одна пам'ять про сина. І після нього, на щастя, ніхто не загинув. Із нашої громади багато чоловіків пішли на передову».

Вдячні мешканці села й через століття переповідають своїм дітям про подвиги наших захисників, які віддали своє життя в боротьбі з рашистами. І з шаною згадуватимуть про славного Героя Ярослава Палійчука, нагородженого посмертно орденем «За мужність». Вічна і світла пам'ять мужньому воїну!

Людмила СТРАЖНИК.
Івано-Франківська область.

Фото надано автором.

Частину коштів — на асфальтування вулиці Ярослава Палійчука.

тється. Влучив у шойно облаштовані наші окопи. На щастя, ми вчасно почули звук дрона та пішли звідти. А тут із нашого боку злетіла ракета — і в той дрон! Що тут скажеш — війна...».

Здібний портретист загинув торік 9 травня біля Курахового на До-

вритися до зауважень, виконував завдання якісно й на позитиві, у групі був найкращим із професійної підготовки», — згадує Ярослава Палійчука його викладач із рисунку та живопису Роман Юсипчук.

Художник творив у техніці «сухий пензель».

значити глибоке знання регіонального колориту, орнаментики та стилістики. Любив нашу гуцульську культуру — це одразу видно з його робіт. Ідентичність прикарпаття передалася Славкові від родичів».

Одногрупник Ярослава Назар Музичук зга-

На фронті волонтерці було не до творчості...

Ця розповідь про жінку-лікаря, волонтера, учасника бойових дій російсько-української війни. Вона відома ще й як громадська активістка, творча особистість, здебільшого пише поезію та прозу для дорослих та дітей.

Зустріч з Любою Ярмолюк змушує замислитися, що рухає нею у її поважному і вже захищеному законом віці все ж їхати у гарячі точки, де є можливість не тільки врятувати чьось життя, а й самій потрапити під ворожі засоби знищення всього живого.

— Уперше поїхала на схід, коли вже АТО перейменували на ООС. Тоді ще доводилося багато працювати з місцевим населенням як терапевту і як соціологу. Ми працювали в Станиці Луганській, біля промзони Авдіївки. Чому рашисти так билися за цю промзону? Бо там ще люди могли собі заробити якусь копійчину на прожиття. Ми були на такій відстані від Донецька, що бачили обгорілі шпали розбитого аеропорту. У 2019 році наш перший Добровольчий шпиталь імені Миколи Пирогова працював у різних точках, — розповідає Любов Петрівна. — А у хлопців найбільшими проблемами були болі у спині, бо носили важку броню.

Після 2019 року аж до повномасштабного вторгнення ерефії Любов Ярмолюк працювала в рідній Рівненській обласній клінічній лікарні імені Юрія Семенюка на звичній посаді. Втілювала у життя авторський медико-соціальний проект «Крок назустріч», спрямований на реабілітацію дітей з онкохворобами, ДЦП, нервово-психічними розладами.

24 лютого 2022 року всім нам змінило життя. Любов Петрівна вирішила їхати в столицю. І вже 15 березня стала до нових обов'язків. Працювала на медичному складі, до якого підвозили дедалі більше гуманітарної допомоги, медикаментів. Все це треба було розсортувати по групах і доправити у відповідні місця дислокації наших військ.

Любов Ярмолюк не мала на той час відповідної амуніції, а без неї у місця бойових дій не випускали. Тож змушена бу-

ла продовжувати працювати на цьому складі. Роботи було багато. Дещо пізніше, під кінець ротації, вона все ж побувала під згорьованою Бучею. Хоча колеги її попереджали, аби не їхала, бо на той час її здоров'я похитнулося. І витримати великі фізичні навантаження було неможливо.

Пані Люба з теплом згадує своїх побратимів, земляків, парамедиків, з якими пліч-о-пліч працювала на позиціях.

...Під час чергового приїзду після ротації наша лікарка-землячка уже змінила підрозділ. Вона опинилася у бригаді «Госпітальєрів», якими керує рівнянка, народний депутат України Яна Зінкевич. Тут вона отримала позивний «Астра». З теплою розповідає про Яну Зінкевич, яка дбає про кожного госпітальєра. В її батальйоні всі одягнені «з голочки», прекрасне харчування, чудова атмосфера, залізна дисципліна. Все чітко.

Працювала Любов Петрівна і на стабілізаційному пункті. Дуже подобається їй, як уміло, без метушні і підвищених тонів трудяться там наші військові фахівці. З одного погляду розуміють, що кому потрібно. Відчувається згуртованість і єдність.

Любов Ярмолюк показує мені статуетку — найвищу відзнаку негрошової волонтерської премії «Євромайдан-SOS». У Люби Петрівни чимало нагород, у тім числі і за її творчість. Поетеса пишається ними, але зізнається:

— Там мені не писалося зовсім...

Андрій БАБІНЕЦЬ.

Рівне.

Фото з відкритих джерел.

Пропонують нові шанси

Внутрішньо переміщені особи та безробітні дніпрянці можуть пройти безплатне перенавчання за найзатребуванішими на ринку праці професіями. Для цього за сприяння міжнародних партнерів у місті стартує спеціальний проект.

Як розповіла керівник інспекції з питань праці та зайнятості населення міськради Тетяна Янушкєвич, це один з наймасштабніших проектів в Україні з підготовки фахівців на короткотермінових курсах.

«Сьогодні тільки супермаркети Дніпра пропонують від ста до трьохсот вакансій касирів, кухарів, продавців тощо. Сфера обслуговування найбільше постраждала за 15 місяців повномасштабного вторгнення. Швейні підприємства залишилися без працівників, швачок. До нашого міста релокувалося чимало швейних підприємств, які також потребують, зокрема, й кравців», — зазначила вона.

За її словами, перенавчання для слухачів є цілком безплатним. Курс триватиме від двох до трьох тижнів, а отримані навички дадуть змогу людям знайти не лише стабільну роботу, а й у подальшому започаткувати власну справу.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Публіцистика залишається гострою зброєю

За час існування обласної премії імені Дмитра Прилюка за кращу публіцистичну роботу лауреатами стало два десятки журналістів та письменників.

Премія була встановлена рішенням Хмельницької обласної ради у 2011 році з ініціативи обласної організації Національної спілки журналістів України та Деражнянської районної ради. Вона присвячена пам'яті земляка, відомого журналіста, доктора філологічних наук, письменника Дмитра Прилюка. Присуджують її за кращу публіцистичну роботу, яка сприяє утвердженню історичної пам'яті народу, його національної свідомості та самобутності, відродженню національної культури, популяризації української мови.

Цьогоріч переможцями визначено авторку циклу публікацій в громадсько-політичному тижневику «Вперед» Аллу Гуменюк та автора телепроекту «Україна'22: Щоденники війни» Андрія Зайця.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Тридцять років, як гербу повернули символи минулого

Тридцять років тому депутати Вінницької міськради затвердили великий та малий герби і хоругву (прапор) міста. Подія має вагомий значення для ідентичності міської громади, є продовженням важливої частини історії та культури міста. Такими словами відгукнувся на ювілей символіки міста Вінницької міської голова Сергій Моргунов.

Він також нагадав, що місто ще у 1640 році отримало Магдебурзьке право на самоврядування. Тоді воно й отримало власний герб і печатку.

За радянських часів влада змінила геральдику до невпізнанності. Зокрема, герб Вінниці мав елементи колосків і кольорів тодішнього прапора УРСР.

З відновленням Незалежності нашої держави Вінниця повернула свої символи. 16 травня 1993 року на сесії міськради ухвалили оновлену символіку, схожу на ту, що була в далекому XVIII столітті. Тож нині маємо своєрідний ювілей.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Із вітром у волоссі, назустріч балтійському сонцю...

Подорож найдовшим велосипедним маршрутом, відпочинок на Мазурах чи релакс на березі «польського моря» — кілька цікавих ідей для мандрівок сусідньою Польщею

Активний відпочинок на природі стає дедалі популярнішою формою дозвілля. А якщо додати до нього цікаву культурну програму, можливість пізнати історичні та архі-

тектурні цікавинки краю, познайомитися «на практиці» з кулінарними особливостями регіону, така подорож стає незабутньою пригодою. І здійснити її можна в сусідній Польщі: прихильники велосипедного туризму, річкових рейдів на байдарках чи походів під вітрилами знайдуть тут чимало оригінальних місць. З-поміж них — Східний велосипедний маршрут Green Velo, Мазурські озера і річка Крутинь, узбережжя Балтійського моря, які давно набули популярності не лише у місцевих мандрівників, а й серед закордонних шукачів нових яскравих вражень.

Щастя крутити педалі

Східний велосипедний маршрут Green Velo — найдовша в Польщі (і одна з найдовших у Європі) мережа велосипедних маршрутів. Він перетинає країну з півдня на північ, простягається на понад дві тисячі кілометрів і охоплює п'ять воєводств: Вармінсько-Мазурське, Підляське, Люблінське, Підкарпатське і Свентокшиське. Любителі велосипедних подорожей із багатьох куточків Європи приїжджають до Східної Польщі, аби відкрити для себе незайману природу і багате культурне надбання регіону.

Маршрут будувався кілька років на кошти Європейського фонду регіонального розвитку і запороектований так, аби велосипедна інфраструктура не порушувала природного простору, не переш-

думом організаторів, Green Velo має розвивати людину не лише фізично, а й духовно. Тож маршрут організовано так, аби мандрівка максимально розкривала унікальність регіонів і знайомила туристів з пам'ятками, які є справжніми перлинами польської культурної та природної спадщини. Східна Польща цікава розмаїттям спільнот, які віддавна проживають на цих землях. Окрім поляків, цей край став своїм для українців, білорусів, а також кримських татар, які переселилися сюди за часів польського королівства. У деяких районах православне населення сягає 80 відсотків, що не характерно для всуціль католицької Польщі.

Винятковість регіонів, через які пролягає маршрут, підкреслюють туристичні атракції — і ті, що розташовані безпосередньо біля велотраси, і ті, що в межах 20-кіломет-

На маршруті Green Velo на мандрівників чекає багато відкриттів і вражень.

знану як «гора хрестів». Зібрані навколо православного монастиря тисячі хрестів — віддзеркалення традиції нести свій хрест на гору і залишити його там. Ця традиція існує від XVIII століття, коли, як стверджує легенда, під час епідемії холери місцевому жителю примарилося видіння, що від напасті порятуються ті, хто вип'є води із джерела біля гори Грабарка. Всі, хто так вчинив, урятувалися. Вони й встановили на Святій горі перші хрести.

Уздовж велосипедного маршруту є багато костелів, монастирів, палаців, пам'яток архітектури і

них зубрів: частина велосипедного маршруту пролягає через «Біловезьку пушу».

Край тисячі озер

Одна з найяскравіших природних перлин Східної Польщі — Мазури. Їх називають Краєм тисячі озер, хоча насправді водой тут понад п'ять тисяч. Це улюблене місце відпустки для багатьох поляків, добре знане також за межами країни. Чарівні краєвиди, можливість усамітнитися, поспостерігати за тваринами, птахами, «зловити вітер» на палубі вітрильника — на Мазурах владства втілює розмаїті бажання. Найкращий вітрильний клуб Польщі розташований у Миколайках. Це одне з найцікавіших польських міст для тих, хто полюбляє відпочивати активно. Тут можна орендувати вітрильник або взяти у тимчасове користування човен чи байдарку. Миколайки пропонують туристам багато місць для активних видів спорту, а для спокійного відпочинку — аквапарк з атракціонами, джакузі та саунами. Тут добре розвинена туристична інфраструктура, є ціла низка гастрономічних закладів із національною кухнею, чимало визначних пам'яток та об'єктів культури. Так само багато цікавого для водного відпочинку можна знайти в Гіжицьку, Мронгово чи в Ілаві — місті, яке називають брамою Мазур. Ілава розкинулася на березі Єзорака — одного з найбільших Мазурських озер і найдовшого озера Польщі. Його берегова лінія наповнена відпочинковими осередками, місцями для кемпінгу, клубами, у сезон відпусток тут зазвичай гамірно і людно. Але за бажання можна знайти затишну затоку, напівострів або заховатися від світу на одному із 16 островів. В Ілаві є обладнані для відпочинку пляжі, пункти оренди амуніції для вітрильного спорту та велосипедного туризму. У місті та його околицях відбувається багато концертів і фестивалів.

«Хто не бачив Крутині, той не бачив Мазур»

Якщо вас захоплюють байдаркові сплави, то річка Крутинь — найкраще місце для такого дозвілля. Цю річку добре знають і полюбляють туристи, які приїжджають на польські Мазури. Тут відпочивають від суєти і гомону великих міст, веселючись у байдарці, дослухаючись до співу пташок і голосу власного серця, розминаючись з лебедями, дикими качками і сонячними променями, що грайливо надганяють твій човник.

Тут млієш від чистого повітря, терпкої свіжості трав і невимовної краси. І тиша така, що зупиняється час.

Річка протікає через однією селище — Крутинь, яке стало курортним у міжвоєнний час, а засноване колись мисливцями поруч із дерев'яним замком. Нині в селищі добре розвинена туристична інфраструктура, а сама річка відповідає своїй назві — вона вузька і вертка, але цілком безпечна для сплавів. Її глибина — 60 сантиметрів, дно встеляють зелені водорості, тут багато риби, тож за бажання можна провести кілька приємних годин із вудкою.

Крутинь — один із найкрасивіших водних туристичних маршрутів Східної Польщі. Він пролягає на 100 кілометрів через лісовий масив на Мазурах, а також через Мазурський національний парк. Польський поет Кароль Малтек писав: «Хто не бачив Крутині, той не бачив Мазур». На берегах річки ростуть віковічні дуби та сосни. Колись із цих сосон виготовляли шогли для кораблів.

Найдовший пірс і місто-фортеця

Поляки люблять своє море. Відпочинок над Балтикою — один із традиційних пунктів їхньої літньої відпустки, попри те, що північне море не

тішить теплом: навіть улітку вода тут рідко прогрівається вище 18 градусів. Однак уже від перших літніх днів міста балтійського узбережжя наповнюють голоси туристів, серед яких багато гостей із-за кордону. Одне з найкращих міст для відпочинку — Сопот. Цілющий клімат (морське повітря, хвойні ліси), оригінальна архітектура, обладнані пляжі — безумовні переваги цього курортного міста. А ще Сопот має найдовший у Європі пірс: він простягається аж на 515 метрів. Це одне з улюблених місць для прогулянок місцевих жителів і гостей міста, звідси відкриваються неповторні краєвиди. Також Сопот відомий як місце традиційного музичного конкурсу: літній театр «Опера Лешна», де відбувається пісенне свято, — обов'язковий пункт для відвідування.

Ще один цікавий осередок морського відпочинку в Польщі — Колобжег. Добре налагоджена туристична інфраструктура робить його привабливим для мандрівників. Тут багато цікавих для відвідування місць: театри, музеї, галереї. А також обладнані і зручні пляжі, місця для активного дозвілля. Подорож до Колобжега можна поєднати з відвідуванням цікавої події: у місті часто відбуваються культурні заходи — концерти, вернісажі, фестивалі. Курортний Колобжег має цікаву історію. Під час наполеонівської війни місто було фортецею. І хоч унаслідок пожежі велика кількість історичних будівель була втрачена, частина споруд все-таки збереглася, деякі — відновили, тож нині мандрівники можуть уявити, який вигляд мало в давнину це морське місто-фортеця.

Більше інформації про туристичні атракції і маршрути Польщі можна знайти на сторінці <https://www.polscha.travel>

Юлія КОСИНСЬКА.
Фото Польської туристичної організації.

Крутинь — річка, найкраща для байдарок.

коджала доступу до водой чи натуральному розвитку рослин. Як більшість подібних європейських велосипедних маршрутів, траси Green Velo мають маркування. А також багато місць для зручності туристів: лавочки для перепочинку, галявини для пікніків, заклади громадського харчування, майстерні для ремонту велосипедів, пункти оренди роверів, місця для ночівлі. Пропозиції ночівлі, до речі, дуже розмаїті: за бажання на маршруті Green Velo можна зупинитися і в кемпінгу, і в середньовічному замку.

Кожен, хто шукає незвичних туристичних атракцій, щось неодмінно знайде тут для себе. За за-

рового «коридору» обабіч маршруту. Серед них — численні унікальні пам'ятки польської культурної спадщини, зокрема кафедральний собор у Фромборку, замок у Лідзбарку Вармінському, монастирський комплекс у Супраслі, стародавній єврейській містечка Тикоцин і Лежайськ, міста Холм, Влодава і Шебжешин, відомі своєю багатокультурною спадщиною. Незабутні спогади залишає Старе місто у Перемишлі, замок у Ланьцуті, середньовічне місто Сандомир чи руїни замку епохи Ренесанс в Уязді. А в Підляському воєводстві, мандруючи ровером, варто зробити зупинку і піднятися на гору Грабарка,

природних заповідників. Первозданна природа зачарує і надихає на творчість художників, письменників, кінематографістів. Британське видання Guardian нещодавно назвало Green Velo одним із найкрасивіших велосипедних маршрутів Європи.

Водночас варто пам'ятати, що деякі відтинки маршруту Green Velo можуть стати викликом для велосипедистів — особливо для тих, хто звик до міських велосипедних доріжок. Адже маршрут охоплює не лише комфортні, зручні траси, а й складніші шляхи в лісах і полях. І можна зустріти цікавих представників фауни, зокрема легендар-

Здолає пішки 3000 кілометрів, щоб підняти на Говерлі прапор на честь звитяжців

ЕНТУЗІАСТИ

Мандрівник Сергій Гордієнко продовжує пішу подорож до Карпат. Закликає охочих приєднатися до нього напередодні сходження на Говерлу і встановити там три прапори, один з яких — на честь військових 33-ї окремої механізованої бригади.

Свій похід у Карпати Гордієнко присвятив тим, хто нині захищає країну від рашистів. Йому уже 65. Таких на фронт не беруть. Свою повагу до наших захисників він виявляє у формі подорожі. Кореспондент «Голосу України» спілкувався з мандрівником, коли він долав шлях територією Вінниччини.

Усі речі — на візку

Сергій Гордієнко розповів, що розпочав подорож у рідному Дніпрі. Планує дійти до Карпат. Підрахував, що це буде приблизно три тисячі кілометрів. Там підніметься на найвищу точку українських Карпат. З собою несе три прапори: синьо-жовтий державний, прапор з емблемою 33-ї окремої механізованої бригади ЗСУ, а також знамено одного з німецьких товариств, учасником якого він є.

На Вінниччині він пройшов південними селами і містами Крижопільської, Ямпільської, Могилів-Подільської громад. У Ямполі зупинявся на день і ніч. Гостинність ямпільців вразила мандрівника. Вони організували зустріч, на якій Гордієнко поспілкувався з містянами та активістами. Запросив їх приєднатися до сходження на Говерлу. Одразу знайшлися охочі. За два-три дні до завершення подорожі він зателефонує їм, аби вони вирушали в дорогу.

З Ямполя вирушив до Могилева-Подільського — це 50 кілометрів шляху. В Могилеві перейшов міст через Дністер і опинився у Молдові. Звідти попрямував до містечка Сокиряни Чернівецької області. Саме під час його перепочинку в Сокирянах відбулася наша телефонна розмова.

Сергій Гордієнко на шляху з Ямполя до Могилева-Подільського.

Розповів, що за день проходить в середньому 25 кілометрів. Міг би й більше, однак 65-річний мандрівник розраховує сили, аби їх вистачило на весь маршрут. Ночує переважно в наметі. Всі речі, які взяв у дорогу, розмістив на 2-колісному візку з велосипедними колесами.

«Чи зручно тягти за собою візок?» — питаю. «Повірте, набагато зручніше, ніж нести рюкзак, — відповідає пан Сергій. — Перевірив на собі. Раніше брав рюкзак. Спина стомлюється. У теплі дні плечі парить, натирає. З візком все простіше».

Написав сім книг про свої подорожі

Він залюбки зупиняється у тому населеному пункті, де місцеві виявляють бажання організувати зустріч. Кожне спілкування у дорозі стимулює.

Мабуть тому, що подорожує один, мало розмовляє. Мандрівнику є чим поділитися — і його розповіді викликають неабияку зацікавленість. Подорожує все свідоме життя. Ще з юності. Про мандрівки написав сім книжок.

А зараз про нього готують книгу. Каже, один з українських авторів взяв розповіді про пригоди і курйози, які ставалися з ним під час багатолітніх подорожей. А траплялося всяке!

Під час нашої розмови Гордієнко згадав, як одного разу на території Румунії поліція супроводжувала його, аж поки не перетнув кордон країни.

«Румуни навіть перевіряли мої харчі, допитувалися, що я їм, — згадає співрозмовник. — Не знаю, для чого їм це було. Навіть у рот заглядали. Можливо, вважали, що додаю у їжу щось заборонене».

У Туреччині був інший супровід. Тоді він ішов по воді

вздовж берега на вузькому човні-каюку. Сергій подорожує не тільки суходолом, а й по воді. Весь час його супроводжував військовий корабель...

Із Сокирян Гордієнко вирушив до Чернівців. Далі по маршруту буде Івано-Франківщина. Коли до кінця подорожі залишиться декілька днів, пообіцяв зателефонувати журналісту і вказати дату і час сходження на Говерлу. Охочі зможуть дістатися транспортом і долучитися до компанії активістів.

Сім років не був вдома, поки не здолав 19 тисяч кілометрів

Сергій Гордієнко — фантастична людина. Він двічі побував на Північному полюсі (в 1995-му і 1998 роках)! Першим в історії України підняв наш Державний Прапор на Північному полюсі.

Найдовший його маршрут становить 19 тисяч кілометрів. Стартував із найпівденнішого міста на планеті Ушуайя, столиці архіпелагу Вогняна земля (територія Аргентини). Пройшов уздовж Південної Америки до Мехіко в Мексиці.

Ще одна подорож мала довжину 15 тисяч кілометрів і тривала протягом семи років! Саме стільки часу не був вдома. Більше інформації про цього відважного чоловіка можна дізнатися з публікацій в Інтернеті.

На каяку навколо Європи

Сергій Гордієнко повідомив, що має план ще однієї подорожі. Готується здійснити її в наступному році.

— Хочу пройти на каяку навколо Європи і зайти в усі затоки, — розповів мандрівник. — Маршрут уже визначив. Потрібні кошти, за моїми розрахунками, слід буде витратити приблизно 18 тисяч євро. Якщо знайду спонсора, готуватимуся в дорогу.

Віктор СКРИПНИК.

Фото надано ГО «Ямпільщина туристична».

У НОМЕР

Воїни-штурмовики допомагають дітям

Гірські штурмовики, військовослужбовці 128-ї окремої Закарпатської гірсько-штурмової бригади, взяли участь у спортивно-благодійному проєкті «Пробіг під каштанами».

Захисники в зоні бойових дій подолали дистанцію майже в два кілометри в повному спорядженні: в шоломах і броньжилетах. Усі кошти, зібрані під час акції, спрямують на допомогу Науково-практичному медичному центру дитячої кардіології і кардіохірургії, що в Києві. «Молимося за вас, побратими, та нашу Перемогу», — так завершив допис у Фейсбуці голова Закарпатської обласної адміністрації Віктор Микита.

Містами-побратимами стали Перечин і Краматорськ

У закарпатському місті Перечині гуде будівельний майданчик, на якому зводять десять енергоефективних будинків для працівників підприємства, що релокувалося з Краматорська.

Раніше компанія на повну потужність працювала на Донеччині, але через дії ворога разом із частиною працівників переїхала і вже в серпні стала платником податків на Закарпатті.

«Підтримка бізнесу, який через війну був вимушений виїжджати, триває системно, як і допомога тим, хто від 24 лютого знайшов прихисток на Закарпатті. Ця важлива робота дозволяє бути надійним тилом та взаємодіяти з іншими регіонами», — наголосив заступник голови Закарпатської ОВА Василь Іванчо, побувавши в Перечині.

Аби робота й надалі тривала, констатують у прес-службі ОВА, очільник Перечинської територіальної громади Іван Погоріляк і голова міської військової адміністрації Краматорська Олександр Гончаренко підписали меморандум, який закріпив статус міст-побратимів.

У церемонії підписання взяли також участь народний депутат України Роберт Горват і голова Ужгородської райвійськкадрової адміністрації Юрій Гузинець.

Василь НИТКА.

Фото прес-служби ОВА.

Продавали аптечки, які надали для ЗСУ благодійники

На Хмельниччині повідомлено про підозру групі осіб, які продавали тактичні аптечки, що завозилися до України як гуманітарна допомога для ЗСУ.

Як повідомили в обласній прокуратурі, злочинну схему організували жителі Києва, котрі під виглядом волонтерів отримували міжнародну гуманітарну допомогу нібито для ЗСУ, а потім перепродавали. Під час моніторингу в Інтернеті правоохоронці виявили, що аптечки можна придбати в одному із інтернет-магазинів. Зокрема, було зафіксовано факт продажу півтори сотні аптечок вартістю понад 500 тисяч гривень.

Під час проведення санкціонованих обшуків за адресами проживання та в автомобілях фігурантів виявлено та вилучено комплекти аптечок, турнікети, кровоспинні засоби, бандажі тощо.

Ірина КОЗАК.

Хмельниччина:

Наративи рашистів маскував «боротьбою за народовладдя»...

У Полтаві співробітники СБУ за процесуального керівництва обласної прокуратури повідомили про підозру одразу за двома статтями Кримінального кодексу місцевому мешканцеві (на знімку). Йому інкримінують дії, спрямовані на насильницьку зміну конституційного ладу та захоплення державної влади, а також виправдання і заперечення

збройної агресії російської федерації.

Уже встановлено, що згаданий чоловік позиціонував себе як лідер так званого «народовладдя» і займався створенням фейкового «самоврядування» в обласному центрі. При цьому незаконну інституцію назвав «радою територіальної громади» та навіть замовив печатку для неї. А на своїй сторінці у Фейсбуці закликав громадян створювати нові «громади» для насильницького захоплення державної влади.

Своїм послдовником самопроголошений «провідник» обіцяв посади у фейковій установі... Однак справжнє нутро цього «борця за народовладдя» стає зрозумілим після знайомства із записаними ним особисто відеокomentarями, у яких він регулярно повторював кремльські наративи, називаючи збройну агресію росії «громадянською війною» в Україні.

Нагадаємо, що під завісою словоблуддя про боротьбу за «справжнє народовладдя» в нашій країні тривалий час діяли структури підозрюваного в державній зраді Віктора Медведчука на кшталт «Українського вибору». Саме під цими зовні привабливими для багатьох гаслами російськими спецслужбами на Донбасі створювалися терористичні організації «лнр» і «днр» та, власне, розпочиналася тоді ще гібридна війна проти України...

Сьогодні потреба в такому словесному маскуванні відпала, бо війна стала повномасштабною. Однак рашистам та їхнім посіпакам для виправдання своїх стра-

хитливих злочинів конче потрібно плодити фейки про існування «іншої України» з таким «народовладдям», яке чекає «визволителів» із московії. Окремі істоти для підігрування їхнім намірам, як бачимо, знаходяться...

Згаданого фігуранта кримінального провадження співробітники СБУ вже затримали. Під час обшуку в його помешканні були знайдені та вилучені речові докази протиправної діяльності. Суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою без права внесення застави. Якщо вину зловмисника доведуть у суді, йому світитиме від 5 до 8 років позбавлення волі.

Василь НЕЇЖМАК.

Полтава.

Фото зі сторінки Управління СБУ в області у Фейсбуці.

Будинок, що на вулиці 16 Липня, 59 у Рівному, збудований коштом князів Любомирських 200 років тому, тепер офіційно — пам'ятка архітектури місцевого значення. Відповідний наказ видало Міністерство культури та інформаційної політики України, за поданням управління культури і туризму області.
Про це розповів «Голосу України» начальник Рівненської ОВА Віталій Коваль

Фото прес-служби РОВА.

Чернігів відзначає 400-річчя отримання магдебурзького права

Низка просвітницьких заходів здійснюється в Чернігові з нагоди відзначення 400-літнього ювілею отримання містом самоврядування під назвою магдебурзького права. І ця дата вже зафіксована в топоніміці Чернігова: рішенням сесії міської ради сквер в центрі (колишній імені комуніста Попудренка) віднині носить назву Магдебурзького права. В перспективі, після війни, тут планується встановити і відповідний пам'ятник знак, тим паче, що сквер розташований саме біля нинішньої міськради і будівлі колишньої міської думи.

Історик Володимир БОЙКО так розповідає про надання місту цієї ознаки самоврядування: «Прийшло до нас це право доволі пізно — лише у 20-х рр. XVII ст. Винятком можна вважати Прилуки (1582 р.), але це місто до Сіверщини не належало, в зазначений період благополучно перебувало в складі Речі Посполитої, її Київського воєводства (частини, що відома як Вишневещина). А от Чернігів та переважна більшість історичної Чернігово-Сіверщини на самому початку XVI ст. опали під владу Московії, причому в доволі шахрайський спосіб — князі Іван Шем'ятич та Семен Можайський, що втекли від Івана III та отримали землі від Великого князя литовського, вирішили повернутися до свого попереднього володаря (разом із землями). Утримавшись в своїй державі тоді вдалося лише Любечу та Остру. Тож місцева шляхта недовголюбляла московитів та за першої слушної нагоди чинила опір. 1562 р. остерський староста Філон Кміта навіть брав в облогу Чернігів, його військо билося під час одним українським містом — Стародубом.

Чернігово-Сіверщини від податків. Після цього ніякого іншого володаря севрюки бачити не хотіли, доводило це збройно, чим добряче дошкуляли москві (навіть після вбивства їхнього улюбленого царя). Фактично, московити втралили контроль над цією територією, натомість її опанувала Річ Посполита, точніше одна з її двох складових — Польська Корона.

Стан справ закріпився 1618 р., коли з'єднане військо Речі Посполитої та українських козаків під командуванням гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного знову ледь не взяло Москву. На превеликий жаль, тоді не дотиснули. Натомість українці врятували претендента на престол (власне, царя у 1610—1612 рр., титулувався царем до 1634 р. — до укладання Польсько-литовського миру) — короля Владислава Ваза. Укладене 1 грудня Деулінське перемир'я передбачало поширення влади Речі Посполитої на Сіверщину.

Повела себе нова влада мудро — проголосила податкові слободи років на двадцять (пільги дещо відрізнялися в залежності від місцевості). Таким чином вона продовжила традиції любого місцевого Дмитрія.

Адміністратором Сіверщини (мала статус князівства або герцогства) став той самий Владислав. Приніс він із собою великий кукіш північно-східному сусіду — герб у вигляді двоголового орла (згодом використовувався для Чернігівського воєводства). Втім головними питаннями Речі Посполитої все ж таки були розвиток економіки та ствердження нових, прогресивніших засад управління прикордонним неспокойним краєм. Саме тому його батько, король Сигізмунд III Ваза, запровадив не лише пільги в оподаткуванні, але й магдебурзьке право. Його головна мета — розвиток території, що мало супровод-

жуватися приверненням більшої кількості людей.

Тож 1620 р. король своїм привілеєм надав магдебурзьке право Стародубу, можливо, Новгород-Сіверському (але документа немає), а 27 березня 1623 р. — Чернігову (далі — Ніжин, Борзна, Кролевець, Остер, Козелець...). Дата за григоріанським стилем, тож незмінна. Втім, існує друга дата — 4 квітня того ж року. Так сталося тому, що перший привілей більше нагадує коротку декларацію, а в другому вже докладно описані процедурні моменти, його права. До речі, загальна опіка над містами Сіверщини доручалася королевіч Владиславу. Король також надав місту герб — у вигляді зображення св. Владислава «у лапах убраного». Він залишався на міській печатці також за Гетьманщини.

Магдебурзьке право в Чернігові в перші десятиліття свого існування мало деякі обмеження. Війт як голова громади не обирався, а призначався королем, звідси військова назва — капітан (першим став Ян Куновський). Після появи в 1648 р. української козацької держави міщани самостійно обирали війта, починаючи з Яреми Полуботка (прадід чернігівського полковника та наказного гетьмана Павла Полуботка). Деякий час із-під дії магдебурзького права виключалися євреї — їм взагалі було заборонено селитися на Чернігово-Сіверщині. Але перед повстанням Богдана Хмельницького ця заборона пішла в минуле. До того ж, в принципі, обмежувалися в праві голосу православні, але за умов Чернігова та Сіверщини дотримуватися цього на практиці було неможливо. Ще одна особливість — місцеві міщани не мали приймати під свою юрисдикцію «люзних людей» (тих, хто козакував та не платив податки). Втім, з огляду на прикордонний ха-

рактер міста, головним завданням його мешканців була оборона — тобто у випадку ворожого нападу громадяни міста чоловічої статі, разом із урядовими солдатами, мали ставати на його захист.

В іншому місто дотримувалося засад наданого йому територіального станового (а саме — міщанського) виборного самоврядування. Вищим органом був магистрат, який очолював війт, разом із ним працювали заступники — бурмистри. Вони очолювали міську раду, відповідали за господарство міста, вели адміністративні та фінансові справи. Існували міська рада, що ухвалювала бюджет, інші важливі рішення (відповідно депутати — це райці) та міський суд — лава (лавники). Місце, де вони працювали, називалося ратуша (від німецького ратхаус — будинок рад). З часом з'явилася спеціалізація за напрямками — скажімо, хтось із райців відповідав за оборону, інший — за збирання торгових мит, ще один — за соціальну опіку, четвертий — за благоустрій та санітарний стан... До речі, зарплату тогочасні штатні посадовці не отримували — як правило, працювали на громадських засадах (мали від мешканців упоминок). Щоправда, на утримання війта такі були відрахування — не стала сума, а відсоток: якщо багатіло місто, то разом із ним — війт. Навпаки не можна. Гроші до міського бюджету надходили головним чином від податків із купців та ремісників (тих, хто володів нерухомістю в

місті, власною справою), мит із торгівлі, оренди міського майна. Діяв принцип — податки збираються знизу, надалі визначений відсоток передавався державній владі на здійснення її функцій. Фактично, місто та держава вступали між собою в договірні відносини як рівні суб'єкти з окресленим колом взаємних прав та обов'язків. Для зовнішнього світу місто виступало в ролі колективного феодала (воно навіть володіло навколишніми селами). За тогочасної правової системи це був єдиний спосіб, за допомогою якого можна було забезпечити внутрішню автономність територіальної спільноти.

З усіх владних інституцій Речі Посполитої магистрат — чи не єдина, що майже не змінилася за Гетьманщини (хіба що зникла низка обмежень).

Так трапилося не випадково — обидві у своїй організації дуже нагадували республіку (буквальний переклад сполучення Річ Посполита), тільки одна — шляхетська, а інша — козацька. За таких обставин місто теж виглядало як міні-республіка — тільки міщанська. Чернігівці прийняли це нововведення та гідно оцінили його привабливість, надалі — боролися за своє магдебурзьке право. Як територіальне самоврядування його ліквідувала російська імперська влада (1785 р.). Однак засади локальної демократії, що встигли прижитися, зрештою виявилися сильнішими.

Сьогодні ж, як ніколи нагадування Чернігову своєї самоврядної історії дуже актуальне.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігів.

Патріотична весна 1943-го не забута

На Волині відзначили 80-річчя створення Колківської республіки. З цієї нагоди в містечку Колки відбулося патріотичне дійство. Учасність у ньому взяли перший заступник голови Волинської обласної ради Юрій Поліщук, голова Колківської селищної ради Олександр Палінкевич, представники громадських організацій, учнівська молодь мешканців громади, нащадки ветеранів ОУН-УПА. А священнослужителі Православної церкви України відслужили панахиду за воїнами УПА, які віддали життя за волю України. Учасники заходу поклали квіти до пам'ятних знаків «Борцям за волю України» та «Колківська республіка».

У квітні-травні 1943 року на визволеній бійцями Української повстанської армії від нацистських окупантів території колишніх Ківерців-

ського, Маневицького і Рожищенського районів (тепер Луцького) і земель Рівненщини, що межували з ними, було створено Колківську республіку. Півроку Колки були її центром. Тут діяли школи, працювали друкарня, клуб, пекарня, медичні установи, готувалися молодші командири для УПА. Лише на початку листопада за допомогою регулярних фронтових частин гітлерівцям вдалося взяти Колки. Містечко фашисти майже повністю знищили, загинуло 800 його мирних жителів. Згодом криваві каральні акції в Колках і довколишніх селах здійснювали загони радянських партизанів.

«З ініціативи фракції ВО «Свобода» рішенням обласної ради 2023-й був проголошений на Волині Роком УПА на честь 80-ї річниці її створення. Дуже символічно, що на нашому заході майорять жовто-блакитні стяги поряд із червоно-чорними, які є символом боротьби за українську незалежність. І, як казав колись засновник ОУН Євген

Коновалець, тільки вогонь перетворює залізо на сталь, а народ на націю — лише боротьба. Упевнений, що і нинішня наша боротьба має утвердити Україну як одну з найкращих країн Європи і світу», — сказав, звертаючись до присутніх, перший заступник голови обласної ради Юрій Поліщук.

«Хоча Колківська республіка була жорстоко знищена загарбниками, піврічне існування державності на нашій землі залишило яскравий слід в історії України», — зазначив голова Колківської селищної ради Олександр Палінкевич.

Учасники заходу мали змогу ознайомитися з виставкою «Твої сини, Україно», де були представлені знімки мешканців місцевої громади, які загинули під час російсько-української війни, а також світлина творців Колківської республіки.

Відповідний патріотичний настрої на дійстві створювали творчі колективи Центру культури та дозвілля Маневицької селищної ради і Колківського будинку культури.

Микола ЯКИМЕНКО.
Фото автора.

Життя бійцеві врятувала Біблія

ОБЕРЕГИ З ВІЙНИ

Рашисти притискали Степанів підрозділ до землі, не даючи просунутися вперед. Снаряди і міни вибухали все ближче, ховаючись за димом і фонтанами чорнозему Гуляйполе. Осколки розліталися в'ялою, смертоносним жолом впливаючись у все живе. Один з осколків поцілів у Степана і застряг у поясній сумці, в якій лежала Біблія. 36-річному бійцеві, родом із Рогатина Івано-Франківської області, її подарував священик коли хлопець ще навчався у школі. Цілих 17 років Священна книга була поруч. Записавшись у перші дні повномасштабної війни до Сил територіальної оборони ЗСУ, Степан узяв Біблію із собою. У бою 2 квітня нинішнього року на Запоріжжі Святе Писання врятувало бійцеві життя — осколок розшматував книгу навпіл, втрапивши при цьому смертоносну силу. Тепер верхня частина Біблії, те, що вціліло, — експонат Національного музею історії України у Другій світовій війні, представлений на виставці «Обереги з війни».

У музейній залі є й інші артефакти, що стали учасниками історичних подій цього і минулого століть. «Представлені на виставці предмети, хоч і зібрані в різний час, були оберегами для тих чи інших людей, допомагали вижити, не втратити надію», — каже заступниця генерального директора музею Людмила Рибченко.

В експозиції пожовкла фотографія одинадцятирічної дівчинки Ліани Дахненко, батько якої, ідучи на війну в 41-му році, взяв із собою світлинку, з якої щиро посміхається донька із заплетеними кісками.

Ліана Григорівна, з першого випуску факультету журналістики Київського державного університету імені Шевченка, який припав на 1954-й, розповідає, як її батько, Григорій Олександрович, «простий типовий українець з родини середняків Черкащини», вирушивши у військомат, забув шапку. «Довелося поверти-

ся, а це була погана прикмета, — каже Ліана Григорівна (на знімку). — Ми з мамою два роки були в окупації, спочатку отримували листи з фронту. Є лист, в якому батько писав: «Іду тими самими дорогами, що й у Першу світову. Якби трохи звернув, міг би поклонитися могилам друзів». Потім листи перестали приходити, і родина до кінця війни нічого не знала про вояка. Втрапивши зв'язок із рідними, яким довелося лишити квартиру у Звенигородці, Григорій Олександрович не загубив надію. На фотографії своєї доньки щороку в день її народження, 11 квітня, залишав їй побажання: «Живи і будь здорова. Вір, як і я, у нашу зустріч». Вказував дату та місце свого перебування — 11.04. 1942 р., Белгородський напрям, 1943 р. — Сталінград, 1944 р. — Білоруський фронт, 1945 р. — Померання. Про свого батька, який живим-здоровим повернув-

ся до рідного дому, і про ту страшну війну, яка забрала життя мільйонів і мільйонів українців, Ліана Григорівна, якій уже 93 роки, написала листи з фронту. Є лист, в якому батько писав: «Іду тими самими дорогами, що й у Першу світову. Якби трохи звернув, міг би поклонитися могилам друзів». Потім листи перестали приходити, і родина до кінця війни нічого не знала про вояка. Втрапивши зв'язок із рідними, яким довелося лишити квартиру у Звенигородці, Григорій Олександрович не загубив надію. На фотографії своєї доньки щороку в день її народження, 11 квітня, залишав їй побажання: «Живи і будь здорова. Вір, як і я, у нашу зустріч». Вказував дату та місце свого перебування — 11.04. 1942 р., Белгородський напрям, 1943 р. — Сталінград, 1944 р. — Білоруський фронт, 1945 р. — Померання. Про свого батька, який живим-здоровим повернув-

ся до рідного дому, і про ту страшну війну, яка забрала життя мільйонів і мільйонів українців, Ліана Григорівна, якій уже 93 роки, написала листи з фронту. Є лист, в якому батько писав: «Іду тими самими дорогами, що й у Першу світову. Якби трохи звернув, міг би поклонитися могилам друзів». Потім листи перестали приходити, і родина до кінця війни нічого не знала про вояка. Втрапивши зв'язок із рідними, яким довелося лишити квартиру у Звенигородці, Григорій Олександрович не загубив надію. На фотографії своєї доньки щороку в день її народження, 11 квітня, залишав їй побажання: «Живи і будь здорова. Вір, як і я, у нашу зустріч». Вказував дату та місце свого перебування — 11.04. 1942 р., Белгородський напрям, 1943 р. — Сталінград, 1944 р. — Білоруський фронт, 1945 р. — Померання. Про свого батька, який живим-здоровим повернув-

ся до рідного дому, і про ту страшну війну, яка забрала життя мільйонів і мільйонів українців, Ліана Григорівна, якій уже 93 роки, написала листи з фронту. Є лист, в якому батько писав: «Іду тими самими дорогами, що й у Першу світову. Якби трохи звернув, міг би поклонитися могилам друзів». Потім листи перестали приходити, і родина до кінця війни нічого не знала про вояка. Втрапивши зв'язок із рідними, яким довелося лишити квартиру у Звенигородці, Григорій Олександрович не загубив надію. На фотографії своєї доньки щороку в день її народження, 11 квітня, залишав їй побажання: «Живи і будь здорова. Вір, як і я, у нашу зустріч». Вказував дату та місце свого перебування — 11.04. 1942 р., Белгородський напрям, 1943 р. — Сталінград, 1944 р. — Білоруський фронт, 1945 р. — Померання. Про свого батька, який живим-здоровим повернув-

ся до рідного дому, і про ту страшну війну, яка забрала життя мільйонів і мільйонів українців, Ліана Григорівна, якій уже 93 роки, написала листи з фронту. Є лист, в якому батько писав: «Іду тими самими дорогами, що й у Першу світову. Якби трохи звернув, міг би поклонитися могилам друзів». Потім листи перестали приходити, і родина до кінця війни нічого не знала про вояка. Втрапивши зв'язок із рідними, яким довелося лишити квартиру у Звенигородці, Григорій Олександрович не загубив надію. На фотографії своєї доньки щороку в день її народження, 11 квітня, залишав їй побажання: «Живи і будь здорова. Вір, як і я, у нашу зустріч». Вказував дату та місце свого перебування — 11.04. 1942 р., Белгородський напрям, 1943 р. — Сталінград, 1944 р. — Білоруський фронт, 1945 р. — Померання. Про свого батька, який живим-здоровим повернув-

ся до рідного дому, і про ту страшну війну, яка забрала життя мільйонів і мільйонів українців, Ліана Григорівна, якій уже 93 роки, написала листи з фронту. Є лист, в якому батько писав: «Іду тими самими дорогами, що й у Першу світову. Якби трохи звернув, міг би поклонитися могилам друзів». Потім листи перестали приходити, і родина до кінця війни нічого не знала про вояка. Втрапивши зв'язок із рідними, яким довелося лишити квартиру у Звенигородці, Григорій Олександрович не загубив надію. На фотографії своєї доньки щороку в день її народження, 11 квітня, залишав їй побажання: «Живи і будь здорова. Вір, як і я, у нашу зустріч». Вказував дату та місце свого перебування — 11.04. 1942 р., Белгородський напрям, 1943 р. — Сталінград, 1944 р. — Білоруський фронт, 1945 р. — Померання. Про свого батька, який живим-здоровим повернув-

— кожен з експонатів розповідає свою історію.

«Історії героїв виставки мають своє продовження, — каже кураторка проекту Світлана Даценко. — Тут, наприклад, представлено виставку Розалії Потич, яка стала для неї та її чоловіка Федора оберегом після примусового переселення з Бойківщини на Донбас. Важкі умови переїзду, виживання на необлаштованих місцях, безгрошів'я забрали багато сил і здоров'я. Жінка вірила, що саме рідний оберег та вишиті на ньому сакральні символи дали їй сили й мудрість створити й уберегти велику та дружну родину. Нині Потич, через російське вторгнення, знову втратили рідну оселю, розпоршилися по Україні, але сподіваються на возз'єднання за спільним великим столом».

Увагу відвідувачів виставки привертають і ляльки-мотанки Юлії Павлової. Початок повномасштабної війни вона зустріла в Боярці на Київщині. Бачила нальоти авіації окупантів, спала під грим артилерії та ППО. Зроблені під обстрілами давні символи роду і добробуту майстриня передала до музею.

За словами Людмили Рибченко, зібрані в музеї обереги, більшість яких представлено для огляду вперше, мають подвійну силу народу, який мужньо і самовіддано бореться з своєю свободою з агресивною росією.

Світлана ЧОРНА.
Фото
Георгія ЛУК'ЯНЧУКА.

ВІСТІ З ГРОМАД

Центр підтримки

Володимирецька. Тут у рамках реалізації пілотного проекту «Психосоціальна підтримка в Україні» створюють Центр соціально-психологічної підтримки постраждалих від війни. Його діяльність базуватиметься на мультидисциплінарних командах (психіатра та трьох психологів). Ці команди матимуть змогу надавати послуги стаціонарно та мобільно, а відтак і жителям віддалених населених пунктів. Передбачається, що спектр послуг Центру буде поступово розширюватися. Громада для роботи мобільних бригад Центру отримала авто Dacia Duster, розповів володимирецький селищний голова Василь Ковенько.

Стажувалися у раді

Рокитнівська. Четверо молодих активних мешканців громади мали можливість побачити роботу селищної ради зсередини. Вони поспілкувалися із селищним головою, працівниками фінансового та відділу організаційно-документального забезпечення, працювали на засіданнях комісії та сесії, побували в комунальних закладах. «Таке стажування відбулося в рамках проекту USAID «ГОВЕРЛА», — уточнив рокитнівський селищний голова Григорій Таргонський.

Добірку підготувала власкор у Рівненській області **Олександра ЮРКОВА.**

ОГОЛОШЕННЯ

Втрачена чіп-карта для тахографа була дійсна до 14.12.2027 номер UAD 000000ABFH000, на ім'я **Майстренко Сергій Борисович**, вважати недійсною.

Втрачене посвідчення Ветерана військової служби серія АА № 136839 видане Київським міським військоматом на ім'я **Цигульова Івана Тихоновича**, вважати недійсним.

Керуючий санацією ТОВ "Тахтаївський граніт" (код ЄДРПОУ 32807352) Стрижак О.О. розшукує Хоменко Василя Петровича та Черненко Володимира Миколайовича (або їх спадкоємців), які працювали в ТОВ "Тахтаївський граніт" для виплати заборгованості із заробітної плати.

Втрачено посвідчення Учасника бойових дій, серія МВ № 000714, виданий ГУМВС України в Київській області, від 02.02.2015 році, на ім'я **Присевко Дмитро Вадимович**, вважати недійсним.

За отриманням прошу звертатись за адресою: 49000, м. Дніпро, вул. Харківська, буд. 5, оф. 11., з.з. 097-482-17-18.

Втрачену картку водія № UAD000000AULW000, видану ДП "ДержавтотрансНДІпроект" 13.04.2023р. на ім'я **Нечипорука Володимира Васильовича**, вважати недійсною.

ОГОЛОШЕННЯ

щодо продажу активів АТ "МЕГАБАНК"

Номери лотів: G19N023872, G19N023906

Короткий опис активів (майна) в лотах: Майнові права на нежитлові приміщення підвалу №№ 114, 115, 1-го поверху №№ I, 1--25, 93--98, 100, 2-го поверху №№ 26--63, 101, 101а, 102--107, 3-го поверху №№ 64--75, 77--92, 108--112, надбудови № 113 заг. пл. 1731,2 кв.м в нежитловій будівлі літ. "А-3", овочесховище літ. "В" заг. пл. 76,2 кв.м, басейн літ. "Г", РНОНМ 34347363220 та нежитлове приміщення 1-го поверху №99 в літ. "А-3" заг. пл.: 4,5 кв.м, РНОНМ 1563405263220, за адресою: Харківська обл., Харківський р., с. Черкаська Лозова, вул. Белгородське шосе, буд. 3-А. Майнові права за дебіторською заборгованістю, які виникли внаслідок передачі рухомого майна в кількості 460 поз. (3 976 одиниць), що знаходиться за адресою: Харківська обл., Харківський р. (Дергачівський р-н), с.Черкаська Лозова, вул.Белгородське шосе, буд.3а. Права вимоги за кредитним договором № 20-28/2018, що укладений з юридичною особою. Права вимоги за кредитним договором № ТДВ.2019.0991.826, що укладений з фізичною особою. Дебіторська заборгованість по договору № 20-08в/2021/ГД-03/2021, що укладений з юридичною особою.

Втрачене Свідоцтво на право приватної власності виданого на підставі Наказу Головного управління житлового забезпечення 21 вересня 2010р. № 1268-С/ГК на ім'я **Єрмоленка Владислава Анатолійовича**, вважати недійсним.

Втрачену картку водія для цифрового тахографа UAD0000009KFY000 яка діє до 03-07-2023 на ім'я **Ковтун Антон Сергійович**, вважати недійсною.

Майнові права на нежитлові приміщення підвалу підвалу №I,II,1,2,8--31, 1-го поверху №I,II,1--10,10а,11,11а,12--19, 2-го пов. №I,II,1--29, 4-го пов.№I,II,1--9 в літ. "Е-4", заг. пл. 1562,7 кв.м, РНОНМ 2497853763120; нежитлові приміщення № 1,9--51 в літ. "Т-1" заг. пл. 1251,7 кв.м, літ. "Я/1-1" заг. пл. 15,3 кв.м; літ. "Я-1" заг. пл. 410,4 кв.м; літ. "Ю/1-1" заг. пл. 677,6 кв.м; літ. "Л/1-1" заг. пл. 41,7 кв.м; літ. "Ц-1" заг. пл. 1339 кв.м, РНОНМ 1571952963101; нежитлову будівлю літ. "У-1" заг. пл. 840,5 кв.м, РНОНМ 1571936763101; нежитлову будівлю, "Ж-1" заг. пл. 67899,4 кв.м, нежитлову будівлю, "И-1" заг. пл. 1185,2 кв.м, нежитлову будівлю, "К- 4", заг. пл. 2128,9 кв.м, нежитлову будівлю, "АФ-1" заг. пл. 33786,1 кв.м, РНОНМ 602289663101; нежитлову будівлю, Б/1-1 заг. пл. 54,9 кв.м, РНОНМ 402437863101; нежитлову будівлю, "М-1" заг. пл. 182,6 кв.м, РНОНМ 402435663101; нежитлову будівлю, "А-1" заг. пл. 1224,8 кв.м, нежитлову будівлю, "Б-1" заг. пл. 21644,3 кв.м, нежитлову будівлю, "В-1" заг. пл. 11064 кв.м, РНОНМ 402431863101, за адресою: М. Харків, вул. Драгомирівська, буд. 10. Майнові права за дебіторською заборгованістю, які виникли внаслідок передачі рухомого майна в кількості 236 позицій за адресою: М. Харків, вул. Драгомирівська, буд. 10. Права вимоги за кредитним договором № 20-45/2021, що укладений з юридичною особою. Дебіторська заборгованість по договору № 20-06в/2021, що укладений з юридичною особою.

Місце проведення аукціону: Єдиний кабінет - Посилання на перелік організаторів торгів, які у своїй діяльності використовують створену ГО "Трансперенсі Інтернешнл Україна" електронну торгову систему <https://www.fg.gov.ua/aktiviv-bankiv/prodazh-aktiviv/informatsiya/organizatori-vidkritikh-torgiv>

Дата проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону: 12.06.2023
Час проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону: Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale

Детальна інформація щодо лотів: <https://www.fg.gov.ua/passport/54193>
<https://www.fg.gov.ua/passport/54209>

Втрачене посвідчення учасника бойових дій серія УБД №215091, видане управлінням персоналу-заступником начальника штабу Командування ВМС ЗС України, від 26 квітня 2019 року на ім'я **Синицької Ангеліни Вікторівни**, вважати не дійсним.

Приватний нотаріус Дніпровського міського нотаріального округу Батова Тетяна Сергіївна, розшукує спадкоємця за законом після смерті **Колесової Любові Іванівни, 12 липня 1954 року народження, яка померла 20 березня 2023 року, ГОЛУБЄВА ВАЛОДИМИРА СЕРГІЙОВИЧА, 10 квітня 1952 року народження.** Просимо звернутися за адресою: Дніпропетровська область, місто Дніпро, вулиця Старокозацька, будинок 53, приміщення 3, телефон для довідок +38 (067) 495-32-50.

Приватний нотаріус Дніпровського міського нотаріального округу Батова Тетяна Сергіївна, розшукує спадкоємицю за законом після смерті **Соколова Миколи Болеславовича, 06 квітня 1964 року народження, який помер 04 травня 2023 року, МЕГАЛИНЕЦЬ МАРІО МИКОЛАЙВНУ, 18 жовтня 1986 року народження.** Просимо звернутися за адресою: Дніпропетровська область, місто Дніпро, вулиця Старокозацька, будинок 53, приміщення 3, телефон для довідок +38 (067) 495-32-50.

Розшукуються **ЧАБАН РАЙСА ВОЛОДИМИРІВНА** та будь-які інші спадкоємці за законом або за заповітом померлої 19 грудня 2021 року **КРАВЧЕНКО НІНИ МАКАРІВНИ, 10.01.1931 року народження, яка проживала у місті Валки, Богодухівського (раніше Валківського) району, Харківської області.** Звертатися в місячний термін з дня опублікування об'яви за адресою: 63002, місто Валки, вулиця Харківська №2, Богодухівського району, Харківської області; тел. (05753) 51139, державний нотаріус **Наталія Кобзар.**

ОГОЛОШЕННЯ щодо продажу активів АТ "МР БАНК"

Номер лоту:	Коротка назва лоту/номер кредитного договору:
GL3N023905	Права вимоги за договором про відкриття кредитної лінії №02-07-06/ФО від 06.07.2006, укладеним із фізичною особою, із забезпеченням.
Місце проведення аукціону: www.prozorro.sale	
Дата проведення аукціону: 16.06.2023	
Час проведення аукціону: Точний час початку проведення відкритих торгів (аукціону) по кожному лоту вказується на веб-сайті: www.prozorro.sale	
Детальна інформація по лоту (параметри, забезпечення, початкова ціна, правила участі в аукціоні): https://www.fg.gov.ua/passport/54198	

Сьогодні хмарно з проясненнями та короточасні помірні дощі з грозами прогнозують на сході, заході та в деяких південних областях. На решті території України без опадів. Температура повітря вдень переважно 23—25 градусів з позначкою плюс. Уночі — 10—12 градусів тепла. Нічний північно-східний вітер удень змінить свій напрямок на північний, 3—8 м/с

СПОРТ

УПЛ залишають «Львів» і «Металіст»

Футбол. Чемпіонат УПЛ. 29-й тур. 29 травня.

«Динамо» — «Верес», 3:0. Рівне. «Авангард». **Рефері** — Денис Шурман (Київська область). **Голи:** Рамірес, 49, Гармаш, 89, Волошин, 90+3. На 87-й хвилині Шестаков («Верес») не реалізував пенальті (воротар).

«Металіст» — «Минай», 1:2. Ужгород. «Авангард». **Рефері** — Олександр Шандор (Львів). **Голи:** Демченко, 36 — Вишневський, 61, Паламар, 75 (п).

«Ворскла» — «Колос», 2:0. Полтава. «Ворскла» імені Олексія Бутовського. **Рефері** — Анатолій Абдула (Харків). **Голи:** Родрігес, 75, Скляр, 87.

«Львів» — «Інгулець», 0:2. Львів. СКІФ. **Рефері** — Дмитро Кривушкін (Харків). **Голи:** Ковальов, 52 (п), Сітало, 71.

«Чорноморець» — «Рух», 1:3. Одеса. «Чорноморець». **Рефері** — Віталій Романов (Дніпро). **Голи:** Паньків, 45+3 (а/г) — Солонмон-Отабор, 17, Климчук, 30, 64.

«Металіст 1925» — «Кривбас», 0:2. Київ. НТК імені Віктора Баннікова. **Рефері** — Олександр Деревинський (Хмельницький). **Голи:** Задерака, 46, Кораблін, 90+4.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	22	6	1	68-19	72
2. «Дніпро-1»	20	4	5	60-27	64
3. «Зоря»	20	4	5	61-31	64
4. «Динамо»	18	5	6	50-24	59
5. «Олександрія»	10	13	6	42-39	43
6. «Ворскла»	12	6	11	36-36	42
7. «Кривбас»	12	5	12	26-29	41
8. «Минай»	8	9	12	22-30	33
9. «Колос»	9	6	14	22-36	33
10. «Чорноморець»	8	8	13	32-40	32
11. «Металіст 1925»	6	13	10	22-41	31
12. «Рух»	7	10	12	31-37	31
13. «Інгулець»	8	7	14	22-33	31
14. «Верес»	7	7	15	34-45	28
15. «Металіст»	5	7	17	27-55	22
16. «Львів»	3	4	22	18-51	13

«Динамо» без особливого напруження здобуло свою чергову перемогу. Хоча рівнянам дуже важливо було не втрачати очок, щоб не застрягнути в зоні перехідних матчів. Але клас суперника був значно вищий. Звідси й результат.

До речі, гол Еріка Раміреса у ворота «Вереса» став 2000-м для київського «Динамо» в чемпіонатах України.

До «Львова», який залишає чемпіонат УПЛ, додався «Металіст». Львів'яни і харків'яни звільнили місця в еліті переможцю турніру Першої ліги — «Поліссю» (Житомир) та «Оболоні» (Київ).

В останньому турі, який відбувається 4 червня, група команд («Чорноморець», «Металіст 1925», «Рух», «Інгулець» і «Верес») з'ясує, кому грати перехідні матчі з третьою і четвертою командами Першої ліги.

Також ми дізнаємося, які медалі дістануться «Дніпру-1» і «Зорі».

До збірної викликали Русина

Нападника «Зорі» Назарія Русина викликано до збірної України для участі в червневих матчах. Він замінить Романа Яремчука з бельгійського «Брюгге», який зазнав травми.

Для Русина це перший виклик до головної збірної України. У поточному сезоні він забив 11 м'ячів і зробив шість результативних передач у 29 матчах УПЛ у складі «Зорі».

Підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

Діти війни потребують реабілітації

За останній рік у маленьких українців суттєво зросла кількість хвороб, пов'язаних з нервовим напруженням, тому гостро стоїть питання залучення психіатра до програм реабілітації.

Це ефективно вирішують в одному з медзакладів Дніпропетровщини, де для дітей проводять унікальні процедури психологічної та фізіологічної реабілітації з використанням сучасних технологій. Як розповіли в обласній раді, від початку війни тут пройшли реабілітацію 133 дитини з мінно-вибуховими травмами. Також звернулася 387 дітей внутрішньо переміщених осіб.

«Ми стикаємося з тим, що діти бояться тривоги, гучних звуків, відчувають постійну тривожність. Усе це негативно впливає на стан і психічного, і фізичного здоров'я», — розповіла дитячий психіатр Юлія.

Також у відділенні медичної реабілітації та фізичної терапії безплатну реабілітацію отримують маленькі співвітчизники від перших днів життя до 18 років — більш як вісімсот пацієнтів на рік.

«Маємо сучасне обладнання і фахівців, які постійно навчаються і підвищують рівень кваліфікації. Кожному пацієнту підбираємо індивідуальну програму, робимо так, щоб діти не боялися процедур і мали бажання одужати, а батьки вчилися допомагати дитині у відновленні», — зазначає завідувач відділення Ірина.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото Дніпропетровської обласної ради.

Ворог здійснює масовані обстріли через власні невдачі

ФРОНТ

Учора росія гатила ударними дронами Shahed. Це був напад у кілька хвиль — з короткими інтервалами між атаками. За інформацією Повітряних сил ЗСУ, окупанти здійснили пуск 31 баражуючого боеприпасу з північного та південного напрямків. Вдалося знищити 29 літальних апаратів. Майже всі дрони уражено на підступах до столиці та у небі Києва.

Лише протягом доби (станом на ранок 30.05) ворог тричі атакував Київ. Учора вночі вибухи лунали в багатьох районах міста. За інформацією КМВА, внаслідок падіння уламків є жертви та руйнування.

«Унаслідок падіння уламків сталися пожежі у двох приватних будинках Дарницького району. У Печерському районі горіли три авто. Також у Голосіївському районі внаслідок падіння уламків сталася пожежа в багатоповерхівці. Ще один житловий будинок пошкоджено. Наразі рятувальники евакуювали 20 осіб. Одна людина загинула. Загалом у Голосіївському районі госпіталізували чотирьох постраждалих. Трьом медики надали допомогу на місці. У Подільському районі зафіксували загоряння в житловому будинку. Інформації про постраждалих наразі не надходило. Також пролунали вибухи у Святошинському районі. Усі екстрені служби продовжують роботу на місцях», — повідомила столична влада.

Ситуація на фронті стабільно важка, але контрольована. За даними Генштабу, росія продовжує наступати на кількох напрямках на сході України. Окупанти зосереджують сили довкола Бахмута та Мар'їнки. За добу (станом на ранок 30.05) Силами оборони відбито декілька десятків ворожих атак.

За даними Генштабу, на Куп'янському напрямку ворог вів безуспішні наступальні дії в районі Масютівки, Крохмального Харківської області та Новоселівського і Стельмахівки Луганської області. Завдав авіаційного удару в районі Стельмахівки. Артилерійських та мінометних обстрілів противника зазнали Колодязне, Кам'янка, Красне Перше, Новомлинськ, Дворічна, Западне, Масютівка, Петропавлівка,

Кучерівка, Кислівка, Глушківка, Берестове та Богуславка Харківської області.

На Бахмутському та Авдіївському напрямках противник наступальних дій не проводив. Завдав авіаційного удару в районах Торецька, Авдіївки та Водяного Донецької області.

На Мар'їнському — наші захисники відбили 12 атак противника в районі міста Мар'їнки. Ворог завдав авіаційного удару в районі Георгіївки.

Запорізькому та Херсонському напрямкам противник обороняється. Ворог

здійснив обстріли населених пунктів, що поряд з лінією бойового зіткнення. За інформацією Херсонської ОВА, російські окупанти 52 рази обстріляли мирні населені пункти Херсонщини.

«Випустили 343 снаряди з артилерії, РСЗВ, мінометів, танків, безпілотників та авіації. Херсон ворог атакував 10 разів, випустивши по місту 50 снарядів, російські військові поцілили в житлові квартали населених пунктів області», — зазначили там.

Олександр СЕРГІЄНКО.

МАЛЮНОК ДНЯ

20-річний гвардієць на псевдо «Покемон» — солдат зенітного ракетно-артилерійського дивізіону бригади «Буревій» — з ПЗРК «Ігла-1» збив російську ракету, що летіла на Київ. Дякуємо хлопцю за врятовані життя!

Малюнок Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ.

В.о. головного редактора Сергій ДЕМСЬКИЙ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

© Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідчення про реєстрацію періодичного
друкованого видання — КВ № 1
від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень
(крім неділі й понеділка).
Передплатні індекси та передплатна ціна
на 2023 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 40 грн. на місяць
(5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 35 грн. на місяць
(3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 80 грн. на місяць
(5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073 м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14,
тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 90003
Видавець —
Державне підприємство
«Редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47,
вул. Петра Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОН:
для довідок — 503-68-72;
відділ реклами — 453-44-56;

E-mail: mail@golos.com.ua —
загальний

reklama1@golos.com.ua —
відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Сайт — www.golos.com.ua

